

بردیعوززه مان سرعبدی نوورسی دایناوه

فارووق روسوول برحيا

منتدى إقرأ الثقافي

للکتب (کوردی - عربي - فارسي) www.iqra.ahlamontada.com

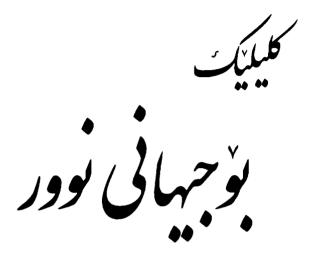
سلالتدارهم الرحم

کلیک بؤجہانی نوور

ئەم كتيبە:

- * مامؤستا (بهدیعوززهمان سهعیدی نوورسی) به زمانی تورکی دایناوه.
- * مامؤستا (ئيحسان قاسم صالحي) له زماني توركييهوه كردوويهتي به عهرهبي.
 - * (فارووق رهسوول يهحيا) له عهره بي يهوه كردوويه به كوردى.
- * مامؤستا (حسمهین حهسمه کموریم) بهم کوردی یه دا رؤشتووه ته وه که ل ده قی عمره به که دا به راوردی کردووه.
 - * چاپى يەكەم: بەيرووت ١٤٣٣ك ٢٠١٢ز
 - * لهسهر تهركي وهرگير له چاپ دراوه.

بەشىنك لـە پەيامەكانى نوور

به دیعورزه مان سه عبد می نوورسی دایناوه

فارووق رهموول سما کردرویه به کوردی

تېينىيەك:

نهم کتیبهی بهردهستی خوینهری بهریز،

الله حسهوت باسلی "پهیامسهکانی نسوور"

پیکهاتووه، که شهش دانهیان له کتیبی

(پاشبهندهکان) و یهکیکیشیان له کتیبی

(وتهکان)دا بلاوکراونهتهوه. خودی دانهر به

نیازی نهوهی که وهکو کلیلیک وابن بیز

تیگهیشتنی خوینهر له ناراسته گوفتاری

"پهیامهکانی نوور" لهو دوو کومه پهیامه

ههانی بیزاردوون و، بهم شیوهیه بالاوی

کردوونهتهوه. (وهرگیر)

هەندى لە واتاكانى "تەحيات"

باسمه سيحانه

﴿ وَإِنْ مَن شَيءَ إِلاَّ يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ ﴾ السلام عليكم ورحمَّة الله وبركاته أبداً دائماً

برا ئازيز و راست و باشه كانم!

پیمان باش بوو پوختهی ثهو دهرسهتان بۆ باس بکهین که به "ئهرکان"ی قوتابخانهی زههراثمان و تهوه لهسهر داخوازیی خوّیان. که بریتی یه لهم باسهی خوارهوه:

پنغهمبهری خوشهویست گی مایهی شانازیی بوونهوه رانه و بهروبوومی بهدیهاتنی جیهانه، له شهوی میعراجدا به ناوی سهرجهمی گروی مروف و تهنانه ته ناوی ههموو زینده وه ران، به تکو به ناوی سهرانسهری بوونه وه رانه وه له حوزووری خوای گهوره دا، له بریی و شهی "السلام"، فهرمووی:

"التحياتُ المباركاتُ الصَّلُواتُ الطيباتُ لله"!

نه ته وه ی ئیسلامیش، له به و فی اتا ههمه کی یه ی که له م گوفتاره پیروزه دایه، هه رچی روزه چه ندین جار له نویژه کانیاندا دو و پاتی ده که نه وه و، همه و ئیمانداریک - له هه ر پله یه کی ئیماندا بیت - به شینکی له و گوفتاره دا هه به .

زووتر له پهراويزي باسي (سهرنجينكي يه كتاناسي له وشهي "هُـوَ"دا) لـهو شوينهدا كه روونمان كردووه تهوه: "رادية" نيعمه تيكي خواييه، باسي ثـهو

کاره دهراسایانه ی توانستی خواوه ندمان کردووه که له ناو توخمی "ههوا"دا ههن. لهبهر ثهوانه، وا هات به دامدا که:

ثه و خواپه رستی یه ی ئیماندار لهم دنیا کهم و تهمه نه کورت دا ثه نجامی ده دات و ، له و دنیای به خته و هریی ههمیشه پیدا به مولکیکی باقی و به رینی له دنیا فر او انتر پاداشتی ده دریت و ، په رستشیکی هینده هممه کی یه ، ده لینی سه رانسه ری دنیا تایبه تی یه که شی شه و په رستنه ی له گه لدا شه نجام ده دات! چونکه به ئه ندازه ی دنیا تایبه تی یه که ی پاداشت ده دریته و ه.

مرؤف له ثاماژه کانی قورثانه وه لهمه ده گات. ههروه ك له كاتی باس كردنی زانستی خوايی، له مهقامی دووههمی پهيامی "الحجة الزهراء"دا، باس كراوه.

کاتی که له نویزدا ته حیاتم ده خویند، و اتا هممه کی یه کانی ته و و شهیه بن رۆ حم هاتن و له رووی گیاندا کرانه وه، یه کسه ره ر چوار تو همه کانی دنیا تایبه تی یه کهم: "گل و ثاو و هه و او رووناکی" له به رچاوی ته ندینشه مدا بوون به چوار زمانی هه مه کیی زیکر خوین که هه ریه که یان ملیزنه ها، به لکو بلیزنه ها ملیزن، ته نانه تبه ژماره یه کی له ته ندازه به ده رزمانی حالیان تیدا بوو که هه موویان ده یانوت:

"التحياتُ المباركاتُ الصلواتُ الطيباتُ الله"!

لهو ئەندېشەيەمدا بەم جۆرەى خوارەوە ئەو چوار توخمەم بينى:

یه کینك لهم چوار تو خمانه بریتی یه له: "گلّ" که له به رچاوی ته ندیشه مدا بوو به زمانیکی زیكر گو و، ههموو زینده و هرینکیش بوو به و شهیه کی خاوه ن ژیانی ته و تو که زیكری: "التحیات.. الله "یان ده و ته وه..

چونکه ده کرینت ههموو مشته گلینك بینت به شوینینك بو رواندنسی زوربهی رووه که کان..

جا (به پیوانه و بهراوردیکی بچووك):

یان تهوه یه هینده کارگهی مه عنه ویی یه کجار بچووك له و گله دا هه یه که ژماره یان نه وه یه هینده کارگانه زیاتره مرؤف له م جیهانه دا دایمه زراندوون، تاکو بتوانیت نه و رووه کانه به رهه م بهینیت، که نه مه شمحالیکی ناشکر ایه.. یان روان و سه وز بوونی نه و رووه کانه به توانستی خاوه ن توانایه کی ره ها و له ریی زانسته گشتگیر و ویسته گشتی و هه مه لایه نه که یه وه نه نجام ده دریت و دینه دی.

کهواته "گل" لهم رێيههوه به تهندازهي ژمارهي گهرديله و بهشه كاني، به بهرده وامي "التحيات به بهرده وامي "التحيات لله" دووپات ده كاتهوه.

واته ده لیّن: (ئهو ژیانهی که به سهرجهمی زینده و هران به خشر اوه، ههر له ئهزه له وه تا ئه به د، تایبه ته به زاتی خاوینی خوای گهوره وه).

ههروه ها تو خمینکی تری دنیا تایبه تی یه که م - که هی دنیای خه لکی تریشه - بریتی یه له "او"..

تهم ناوهم له بهرچاو دا بوو به زمانیکی ههمه کیی زیکر خوین که به زمانی حالی بارو دوّ خه کانی و به سهرجهمی گهر دیله کانی، و شهی پیروّزی:

"المبار کات"ی دهوته وه و، به ملیوّنه ها، به تلکو به بلیوّنه ها، ته نانه ته به رماره یه کی له نه ندازه به دهر به ناو ههمو و لایه کی بوونه وه راندا بلاوی ده کرده وه، به تایبه ت له بواری خزمه ت کردنیدا بوّ ریاندن و گهشه پی کردنی زینده وه ران.

چونکه ئه و کار و ئه رکانه ی دان په ئاوه کان ئه نجامیان ده ده ن، به تایبه ت له گهشه پنی کردنی ثاوی مهنی و ناوك و تؤوه کان و بیدار کردنه وه ی هه ریه ك له مانه بن ته نجامدانی كاره سروشتی یه كانی سه رشانیان.

هـهروهها راپه راندنی گهلـن ثه رکی مه زن له لایـه نه بونه و به ونه وه مهروه و جوانکیله و ناوازه و پیرو زانه و به بارودوخه ناسك و نیانه کانیان و به به به به به به به به به وردی و رینکوییکیی ثه و تو که خاوه ن ههست و شعووره کان لـه سه رسوو رماندا ده خاته گوفتار و هانیان ده دات که چهندین جاری له ژماره به ده رباید : "بارك الله.. ماشاء الله"..

ئه نجامدانی ئه و هه مموو کار و ئه رکانه به و شیوه ورد و ریکوییکه ، داخوازی ئه وه ده بیت که هه موو گه ردیله یه کی "ئاو" به ئه ندازه ی هه زار هه زار ئه فلاتوون زانیاریی بیت و ، هه زار هه زار ثه وه نده ی دانایی لوقمانی حه کیمیش خاوه نی دانایی بیت! خو ئه مه ش به ژماره ی گه ردیله کانی "ئاو" کاریکی مه حاله!

که واته نه و کاروباره پر له ورده کاری یانه به: (توانست و ویستی خاوه ن توانایه کی شکومه ند و، سوز و دانایی میهره بانیکی به به زه یی نه بیت نه نجام نادرین).

جا ئەو زىندەوەرە خنجىلە و پيرۆزانەى كىه ئەو موعجىزەلى دەرارە بەدەرانەيان دەرخست، بە ژمارەى خۆيان و بەزمانى حالى ھەموويان، ئەم وشە ھەمەكىيەى: "المباركات.. لله" دووپات دەكەنەوە.

تا لیرهوه یه که به رهه می به دیها تنی جیهان، و اتبه پیغه میه ری تازیز مان گی، له شده وی میعر اجدا به ناوی هده مو قدو به دیها تو وانه وه فدر مووی: "المبار کات. الله" و، له حوزووری خوای گهوره دا هه مووقه و شته پیروزانه ی پیشکه ش کرد که له ژماره نایه ن.

بهو واتایهی که:

(سهر جهمی شهم بارو دوخه نیان و ناوازانه و، سهرانسهری شهم ورده کاری و داهینانه بین وینانه ی که هموو بینه ریگ ده خهنه

سهرسوو رمانه وه و وای لئی ده کهن له تاوا بلیّت: "بارك الله.. ما شاء الله".. همموویان تهنها تایبه تن به توانستی خواوه ندی شکوّمه نده وه).

همروه ها "هموا" ش، که سی هم تو خمی دنیای هموو که سینکه، به همان جوره.. چونکه هموو گهردیله یه کی همر برینکی کهم و بچوو کی هموا، با به ثهندازه ی دهربرینی و شهی "هُوّ" ش بینت، له ناوه ندی سهرقالی و ثه نجامدانی تهر که زوّره کانیدا، به وینه ی مه تبه ندینکی و هر گرتن و گواستنه وه هموو ثه و دوعا و سلاوات و لالانه وه و پهرستشانه ش له گه ل خوّیدا هه تده گریت که همر هموویان به: "الصلوات" دهرده بررین. لهم ری یه وه "ههوا" ده بینت به زمانیکی حالی همه کی و، به ثه ندازه ی گهر دیله له ژماره به ده ره کانی خوّی زیکری ثه و و شانه ده تینت و پیشکه شیان ده کات به به دیه ینه ری مهزنیان.

لهبهر ثهوه، پنغهمبهری ثازیز گی به ناوی ههموو ثهو گهردیلانهوه و بن دهربرینی ثهو و اتا ههمه کییه، و شهی "الصلوات الله"ی و ت و پیشکه شی خواوه ندی مهزنی کرد. به و و اتایه ی که:

(سهرجهمی شهو دوعا و نزایانه ی که گیروده بووانی بینچاره پیسان ده لالینه و ه شه شوکر و سوپاسگوزاری یانه شکه له سهر نیعمه ته کان پیشکه شده کرین و ،گشت پهرستش و سلاواته کانیش که شه نمام ده درین، ههرهه موویان تایمه تن به خوای تاك و ته نیا که به دیهینه ری هه مووشتینکه).

چونکه ههروهك لهو باسه ناوبراوهدا وتراوه:

گهردیله کانی ههموو برپنکی ههوا که به ئهندازه ی دهربرینی و شه ی "هُـوَ" بینت، یان ئهوه یه ههموو زمانه کان به باشی دهزانیت و .. شوینی ئهو که سانه ش ده بینینت که به و زمانانه دهدوین و .. هه موو شــتیکی نزیـك و دوور ده بیستیت و .. ده توانیت به باشی به ههموو رینچکه زمانیك قسه بکات و پیته کان و ه ك خویان ده ربهینیت، له گه ل ئه نجامدانی گهلی کار و ئه رکی

تردا، بن تیکه ل بوون و لین تیکچوون. به و واتایه ی که همموو یه کیك له گهردیله کانی ثه و هه وایه خاوه نی توانست و ویستیکی ره ها بینت! که ثهمه ش به ثه ندازه ی ژماره ی گهردیله کانی هه وا مه حالی ثه نده ر مه حاله!

یان همموو یه کیک لمو گهردیلانه، به دلنیایی، دهبن به بهلگه لهسهر بهدیهینهری دانا و، به بی گومانییش شایهتی لهسهر ههموو سیفهته مهزنه کانی دهدهن. تهنانهت دهلیی به پیوهریکی بچووك جیگای سهرجهم شایهتیدانه کانی جیهانی لهسهر بهدیهینهری مهزن تیدا دهبیتهوه.

واته ئه و سلاواتانه ی که به ژماره ی گهردیله کان پیشکه شده کرین و به "الصلوات الله" دهرده برین، پیغه مهه ری خوشه و یست پیشه مه کی یه له شهوی میعراجدا پیشکه شی خوای گهوره ی کردوون!

ههروهها کاتی و شهی شیرین و پیرۆزی "الطیباتُ" دەوتریّت، "الگر" و "رووناکی" - گهرمیی "رووناکی" - گهرمیی له گهلدا بیّت یان نهبیّت - دهبیّت به زمانیّکی ههمه کیی زیکرخویّنی الهوتو که به چهندین زمانی حالی لهژماره به دهر و شهی: "الطیباتُ الله" دووپات ده کاتهوه. به و و اتایه ی که:

(همموو وشه پیرۆزه کان و واتا خاوینه کان و جوانی به ناوازه کان و درهوشانه وه کانی ناوه جوانه ته زه لی به که به سهر گزنای بوونه وه ران و ئیمانی ئیمانی ئیماندار انه وه ده بریسکینه وه، له پیشه کیی هموویانه وه پیغه مبه ران در وو دیان له سهر بیت و ئه ولیا و پیاو چاك و ئه صفیا کان.. هه روه ها گشت بریسکه یه کی جوانی که به هوی ئیمانه وه به سهر رو خساری به دیها تووان و بوونه وه رانه وه ده بینزین.. هه روه ها سهر جهمی ئه و وشه خاوین و جوانانه ی که هه تقو تا و به به تا گهی ئایه تی پیرۆزی: ﴿الیه ته ته کبیری ئیماندار انن و به به تاگه ی ئایه تی پیرۆزی: ﴿الیه ته ته کبیری ئیماندار انن و به به تاگه ی ئایه تی پیرۆزی: ﴿الیه ته ته کبیری ئیماندار انن و به به تاگه ی ئایه تی پیرۆزی: ﴿الیه ته میماند و ته کبیری ئیماندار انن و به به تاگه ی ئایه تی پیرۆزی:

یَصعَدُ الکلمُ الطّیبُ (فاطر: ۱۰) بو عمرشی ته عزه م به رز ده بنه وه.. سه رجه می تهم و شه خاوینانه ی که روویان له عمرشی ته عزه مه و هاوده م له گه ل هه موو شیوه له سنوور به ده ره کانی "جوانی" و "خاوینی" و "شیرینی" که له جوانترینی سنی رووه که ی دنیاوه سه ریان هه لنداوه که ته و رووه به تی تاوینه ی ناوه جوانه کانی خوایه ، له گه ل چه ندین "خیر" و "چاکه" و "به روبوومی مه عنه وی "ی ته و تود اکه له رووی دووهه می دنیادا - که کیلگه ی دواروژه ایمته مه عنوان و سه وز کراون. ته مهمو و "طیبات" ه ، به ته واوی ، ته نها تایه ته به خوای تاك و ته نیای خاوه ن توانستی ره ها و پادشای ته زه ل و ته به دوه)!

جا ثهم واتا ههمه کی یه، که به زمانی بهندایسه تیی ههمه کیی "ئاگر" و "رووناکی" دهرده بررین، سهرداری گهردوون که پیغهمههری ثازیزمانه گی به ناوی همهمو و ثهو به دیهاتووانه وه له حوزووری پهرستراوی شکومهنددا به و شهی پیروزی: "الطیبات شه" پیشکه شی کرد.

چونکه "رِووناکی"ی ماددی و مهعنهوی هینده بهالگه و شایه تیی ههنده کی و ههمه کییان لهسهر خوای گهوره له گهل خودا ههالگرتووه که له ژماره نایهن.

به لنی، رووناکی و ثاگر - وه ك گل و هه وا و ثاو - به چه شنیكی بی گومان و به لگه نه ویست و له رینی ثه و غوونانه وه كه باس كران، به لگه ن له سه ر ثه وه ى كه: سه رجه مى هزكاره كان ته نها چه ند په رده یه كن و، هه مو و كاریگه ری و به دیه هی نانیك ته نه اله لایه ن خوای گه و ره ی به توانای شكو مه نده و هه .

چونکه "رووناکی" - کتومت وهك "ژيان" و "بوون" - به دهرچوونی راسته و خوی ليه دهستی خوای گهوره وه "بوون"ی دهست ده کهويت و، له هیچ لایه کهوه هزكاره رواله تی یه کان نابن به پهرده له نیوان

"رووناكى" و "توانستى خواى گەورە"دا. كەواتە لەو رووەوە "رووناكى" لە نيوانى "واحيدىيەت" دا دەبيت بە بەلگە لەسەر "ئەحەدىيەت" ! واتە بە كارمەندىيەكى ھەندەكيى يەكجار بچووك ئاماۋە بىز بەلگەيەكى فراوان و ھەمەكيى ئەحەدىيەت دەكات، وەك ئەوەى بە كورتى لە باسى (سەرنجيكى يەكتاناسى لە وشەى "هُوَ"دا) چەسپىنراوە.

ليرهدا و له نيوان مليونه ها مليون نموونهدا، تهنها دوو دانه باس ده كهين:
ن نموونه ي يه كهم:

ثهم نموونهیه بریتی یه له و شته ی که له به شینکی که می بریسکانه وه ی نووریکی مه مه منه وی و له شینوه ی زانستیک له میشکی مروّ فیکدا ده رده که ویت که به هوی ثه و هیزی پاریز کار (حافظة) هی به شه ندازه ی نینو کیک ده بیت، ده توانیت شت له به ربکات.

ئهم مروّقه و شه کانی نهوه د کتیبی له میشکی خوید اجهم کر دووه و، ههموو روّژیک سی سه عات له خویندنه و هی ته نها ئهم به شه ی حافیز هید ا به رده و ام ده بی تا ماوه ی سی مانگ ثنجا ته و اوی ده کات!

هدر تهم مروّقه کاتی هدر شتیکی بوینت، لهواندی که بینیوونی یان بیستوونی، یان هدر وشه و بیستوونی، یان هدر شیوه و واتایده هاتووه ته پیش چاوی، یان هدر وشه و گوفتاریک که پینی جوان بووه یاخود سهری لیبی سوورماوه، یان هدر شتیک حدزی لیبی بووه، له گهل سهر جهمی تهو دهنگ و رهنگانهی که هاتوونه ته رئیی ژیانی له ماوهی تهمه نی خویدا که خوی له هدشتا سال داوه، ده توانینت له و حافیز هیه ده ری بهینینت!

ههموو ئهو شتانه ی ناویان برا له لاپه ره ی ئه و حافیزه یه دا کو کر او نه ته وه . له به ر ئه وه ، پنی و ایه ئه و حافیزه یه به و پنه ی کتیبخانه یه کی گهوره ی ثه و تو و ایه که به شیوه یه کی رینکوپینک زانیاری یه کانی تیدا رینکخرابن. که واته نهم حافیزه یه ی که جینگای قه باره ی تو وه خهرته نه یه ناگریت و همه مو و بارو دو خینکی تیدا ده پاریزریت و ده نوو سریت، ده بی: به نه ندازه ی ده ریا فراوان بیت و ، نووریکی ههمه کی و رووناکی یه کی مه عنه ویی نه و تو بیت که به وینه ی رووناکی گشتگیری خور ههمو و لایه نینکی نه و شتانه بگریته وه و ، دارای چه ندین لاپه ره ی گهوره ی فراوانی به نه ندازه ی زهوی بینت. دیاره نه مه ش مه حالی نه نده ر مه حاله ، ته نانه ت سه دان هه زار مه حالی تیدایه.

که واته بنی هیچ گرمانیک دهبنی ثه م حافیزه یه کجار بچوو که خوای گهوره ی خاوه ن زانستی ره ها به زانست و دانست و توانستی خزی له میشکی مروّفدا داینابیت و، به وینه ی نموونه یه کی بچووك به دیی هینابیت تاکو بیکات به ثاماژه و شایه ت له سهر "له و حی مه حفووظ" که لاپه پهی قه ده ر و قودره تی خویه تی.

🔾 نموونهی دووههم:

که نموونهیه کی جوزئی و یه کجار بچوو که، بریتییه له "کارهبا"!

جونکه دوای ثهوه ی یه کیّك له گلزپی كارهبای كۆلییهوه و به وردی سه رنجی دا، بینی ثهو گهردیله و ماددانهی كه له ناو سه دان سویچ و وایه ر و مه لبه ندی كارهبادان، هه موویان بی گیانن و هیچ كامیکیان خاوه نی هه ست و شعوور و جووله ی خویی نین، له گه ل ثه وه شدا له ماوه یه كی كه متر له نیو چر كه دا و دوای كه متر له ده ست لیّدانیّکی ئاسایی، ده یان كیلومه تر تاریكایی ده په وی نیته وه و پرووناكی یان له جیّگه دا داده نیّت!

جا رؤشین و نهمانی کتوپریسی شهم تاریکاییه له به رچاوه و هاتنی رووناکییه کی بینراو له بری و به شهندازهی شهو تاریکییه - بنی هیچ گومانیک - ثهندیشه نییه و کاریکه له بهرچاودایه.. که واته "به ریه ککه و تن"ی ئه و گه ردیله بی گیان و هه ستانه ، یان ئه و هیه :

هیز و رووناکی یه کی هینده زور و نه براوه ی پی یه که نه و گه ردیلانه بتوانن
ده ست بو دووریی سه دان کیلومه تر دریو بکه ن و تاریکایی تیدا لا بیه ن و پری
بکه ن له رووناکی . خو نه مه شینده مه حاله که ته نانه ت "سوفستائی"ش (۱)
قه ناعه تی پی ناکات ، با هه مووشه یتانه کان و سه رجه می مولید و
ماددی یه کانیش هه ولی له گه لدا بده ن (۱) . .

(۱) سرقستایی به کان: دهسته به که بوون له فعیله سوو فه کانی یونانی کون، که دو ای قو تابخانه ی "فیساگورس" و له ته نجامی تالوزیی باری رامیاری و قعیرانی تابووری پهیدا بوون. ثهم دهسته به ئینکاریی حقیقه تی شتانیان کر دووه و لایان و ابووه که هیچ شتیک دارای حقیقه ت نیه. "گورگیاس" و "برو تاگوراس" به ناوبانگرینی فعیله سووفه سوفستائی به کانن. ثهم تاقمه ش له ناو خویاندا چه ند به شیکن. کاتی خوی "سوقرات" زور به توندی به رپهرچی داونه تموه. به لام تهوه نده همه و سعرده میکدا به کالای نوی و ناوی جور او جوره و به یدا ده بنه وه. بو زیاده شاره زابوون سهیری ثهم سعر چاوانه بکه: "شرح العقائد النسفیة" لسعدالدین التفازای ص ۲۳-۲۰ طبعه ترکیا سنة ۱۳۲۱ هست، "کشاف اصطلاحات الفنون" للتهانوی ج ۱/ص ۲۵-۲۰ طبعه کلکته فی الهند عام ۱۸۲۲م، "الموسوعة الفلسفیة المیسرة" ج ۱/ص ۲۹ طبعة دار نهضة لبنان – بیروت سسنة ۱۹۹۵. همروه ها پیشه کیی (مهدی توحیدی پور) بو (نفحات الأنس)ی مهولانای جامی ص ۲۹-۷ ناشر:

(۲) ته نها بو مه به ستی فیل لیکردن و خه لك خه تمتاندنه که ده چن ناویك له هه ندی راستیی یه کجار گهوره و مه زن ده نین. وه كه باینی به ناولینان شه و راستی یه مه زنه، زانراوه و لینی تیگهیشتوون ا به مه شه شه و راستی یه مه زنه نالاساییه له پیش چاودا ده که ن به شتیکی له گه ل راها تووی لاستی یه مه زن و رده وه كه ده لین (شه م شته پینی ده و تریت هیزی کاره با) ده یانه و یت شه راستی یه مه زن و ورده وه ك کاریکی له گه ل راها تووی لاسایی ده ریخه ن. له کاتیکدا که چه نده ها لا په ره ی زور هیشتا به شی روونکردنه وهی حیکمه ته کانی ثه و مو عجیزه ناوازه ی توانستی خوای گه و ره ناکات. که و اته ته نه به ناولینان و ناونیشان دانان بو شه و راستی یه ، هه موو حیکمه ته گه و ره ناکات. که و استی یه که ده بیت همه کی یه کانی داده پوشرین و ماهیه ت و مه زنیتی یه که شی ده شار رینه و و ، راستی یه که ده بیت به شتیکی ناسایی. یان ده چن له جیگای شه و راستی یه مه زنه دا یه کیک له لایه نه رواله تی یه ساکاره کانی داده نین و ، نجا شه و ناسه و اره ناوازه یه ده ده نه بال "هیز" و "ریک و ت"یکی ساکاره کانی داده نین و ، نجا شه و ناسه و اره ناوازه یه ده ده نه بال "هیز" و "ریک که و ت"یکی

یان به توانسایی خوای گهوره ی خواه توانستی په ها و زانسای په نهانه کان و، به پنی دانی هه خواوه نده زانایه ی که له سهرانسه ری گهردووندا حوکم و بریاره کانی جیبه جی ده کرینت، کاری ثه و کاره بایه به پیوه ده چینت و، ههرچی پرووناکی همیه له ناوی "النور"ی ثه و به هرهمه ندی پیژنه ی پرووناکی ده بینت.

كهواته ثهو خواوهنده: (نور النور، خالق النور، مدبر النور)ه!

چەندەھا وينه و نموونەي ترى لەرمارەبەدەرى وەك ئەم دوو نموونەيە ھەن.

جا همروه ك بوونموه ران سمرجهمى رووناكى و، جوانى و، خاوينى و، و شمى پاك و، چاكه و كهمالاته كانى ناو خويان به زمانى حالى توخمى "رووناكى" و به "الطيبات لله" پيشكهشى زاتى مهزنى خواى گهوره ده كهن..

"الطيباتُ الله"!

کتو کویر و "سروشت"یکی و هممی. بهمهش ده کهونه خوارهوه بن ناو کهنده لانی نهزانی یه کی لموهی ثهبوو جههل نزمتر.

جا په کینك له و قانوونانهى خواى گهوره كه له گهردووندا كار ده كهن و ناونیشانى یاساكانى و پستى خواین، مرؤ ف له به رئه وهى نه پتوانیوه پهى به ماهییه ته كهى ببات ناوى "كارهبا"ى لىن ناوه، بهم ناولینانه شم موعجیزهى ئه و توانسته ده راسایه رووناك كهرهوهیهى ئهم هیزى كارهبایهان كردووه به شتیكى ساكار و ئاسايى. وهك بلینى ئیتر بهم ناولینانه بووه به شتیكى زانراو به لاى همموانهوه!

بهم جوّره ده چن ته نها به ناولینانیکی و ه ك ناوی "هیزی كارهبا" نهم چه شنه مو عجیزه ناو از انه ی تو انستی خوای گهوره ده كه ن به چه ند كاریكی له گه ل راهاتووی ناسایی. (دانهر)

تنجا پاش تهوه ی که پنهمبه ری مه زن گال له شهوی میعراجدا له بریی "السلام" به ته ندازه ی گهر دیله کانی بوونه وه ران ته و چوار و شه جوانه ی له حوزووری خوای گهوره دا فهرموو، پهروه ردگاری مه زنیش له به رامبه ر تهمه وه – وه ك له پهیامه کانی نووردا پروون کراوه ته و - به "السلام علیك آیسها النبی" وه لامی دایه وه، وه ك به تگهیه ك له سهر په زامه ندیی خوی و وه رگرتنی ته و ته حیات و سلاوه ی که پنهه مبه رای پیشکه شی کرد و، له همان کاتدا وه ك تاماژه یه کیش بو نه ته وه که ی که وه ك بلینی به فه رمانیکی معنه وی داو ایان لی بکات ته و انیش به هه مان جور بلین:

"السلام عليك أيها النبيّ"!

تنجا پنغهمبهریش کی راسته و خو فه رمووی: "السلام علینا و علی عباد الله الصالحین". بهمه شه و سلاوه خاوینه ی خوای گهوره ی کرد به سلاوی کی گشتیی ته و تو که خوی و نه ته وه که ی و پنغهمبه رانی ها و چه شنی - دروودی خوایان له سه ربیت - و سه رجه می بوونه و هران، که بو هموویان نیر راوه، بگریته وه.

که واته و ته ی "السلام علیك آیها النسبی" که نه ته وه که ی نه م پیغه مبه ره نازیزه و ته ی السلام علیك آیها النسبی تویز ایه الی کردنی نه و فه رمانه یه که له دوو توینی نه و سه لامه خواییه خاوینه دایه و .. له ههمان کاتدا په یمان به ستنیشه له گه ل پیغه مبه ردا و تازه کردنه وه ی روّ ژانه ی نه و په یمانه یه . و اته رازی بوونه به پیغه مبه رایه تی یه که ی و ، گویز ایه الی و ملکه چ کردنه بو نه و نایینه ی هیناویه تی و ، پیرو زبایی و سالاو کردنه له پیغه مبه رایه تی یه که ی .. له هممان کاتدا شو کرانه و سوپاسیکه سه رجه می جیهانی نیسلامی روّ ژانه پیشکه شی پیغه مبه ری گارته و سوپاسیکه سه رجه می جیهانی نیسلامی روّ ژانه پیشکه شی پیغه مبه ری گارته و می گارده ی "به خته وه ریی همیشه یی "یه دا که بوی هیناون .

به تنی، همموو مرؤفیک به نهمانی خوّی و، رووخانی خانوه کهی و، کاول بوونی شاره کهی ثازار ده چیویست. ته نانه ت به جودایسی و کوّ چسی دوایسی خوّشه ویستانی، خهم و ثازار یکی زوّر به گهرووی دلیدا ده چینه خوار. بگره کاتی که بیر له نهمان و کساول بوونسی تسهواوه تبی دوا ئسه نجامی دنیا تاییه تبیه کهی خوّی ده کاته وه - که به ثه ندازه ی دنیا گهوره و فراوانه روّح و ویژدانی له تاوا ثاگریان تنی بهرده بینت و به خهم و ثازاره وه ده تلینه وه... کهواته همموو مروّفیکی ژیر (واته ثهو که سهی دلّ و گیان و ژیریی له دهست نه دابینت) بنی هیچ گومانیک مهودای ثه و خوشی و شادی یه ده زانینت که له و دیاری یه به نرخ و مژده مه زن و دلنخوشکه ره دا همن که پیغه مبه رسی خوی له شهوی میعراجدا بینیونی، وه ك:

به ختموه ریی ههمیشه یی و . . خوش گوزه رانیی نه هلی نیمان له به هه شتیکی هه تاهه تاییدا و . . له ناونه چوونی خوشه و یسته کانی مرؤف که پهیوه ندیی له گه لیاندا هه یه و ، به یه کشاد بوونه و هی کی گومانی دوای کوچی دواییان . .

هدروهها هدموو مروّفیّکی ژیر تیده گات که هوی چیه وا جیهانی ئیسلام به و تنی: "السلام علیك أیها النیّ" به پیشوازییهوه بهرهو پیربی ئه و دیاری به بهنرخه ده روّن، ههروه ك ههموو بوونه وه رانیش، به زمانی شه حدقیقه ته، له و اتا و ناوه روّ کدا ثهم سلاوه ی لیی ده که ن. چونکه به هوی شه دیاری به مهعنه وی به ی که ثه و هیّنای، لاپه ره کانی بوونه وه ران ده بن به چه ند نوو سراویکی صهمدانی و، به بوّنه ی پیخه مهرایه تی به که شیه وه نرخ و به های راسته قینه و که مالاتی بوونه وه ران ئاشکرا ده بن. تمانه ته ثه و "سلاو له یه کر کردن"ه ی که وه ك سونه تیکی پیخه مبه رایگی و دروشیکی ئیسلامی، نه ته وه ی ئیسلامی نه ته وه ی نشکی گیسلامی، نه ته وه ی ئیسلام له ناو خویاندا به "السلام علیکم" ثار استه ی یه کتربی ده که ن ئیسکی گه و راستی به کتربی ده که ن شکری گه و راستی به کتربی ده که ن شدیکی گه و راستی به هم وه مه زنه به .

سەعىدى نوورسى

ههموو شتینك نیشانهی لهسهر بهدیهینهر تیدایه

يەكەم:

له سهر بناغه ی چه ند نیشانه یه کی زور قه ناعه تی ته و اوم په یدا کرد به وه ی که مولیدانی پشتی په رده هه ندی له کارمه نده په هی کان ده خه له تینن و، له نیوان چه ندین په یامی گهوره ی نووردا سوورن له سهر پیش چاو خستنی په یامی " پابه ری لاوان" و ده یکه ن به مایه ی تومه تبار کردنم! ثیر ثه و انیش و ا ماوه ی سال و نیویکه نه شکه نمه و ثازارم ده رخوارد ده ده ن و ته نگم پی هه لده چنن..

ئیستا به دلنیایی بوم ده رکه و تووه که هوی سووربوونیان له سه و شه و په یامه، باسیکه تیایدا به ناونیشانی (سه رنجیکی یه کتاناسی له و شه ی اهُوً"دا). چونکه ئه و باسه نهینیی ته و حیدی ده رخستووه و ، هینده به جوانی روونی کر دووه ته وه که به ته و اوی کوفری ره ها قه لاچو ده کات و بوار بو هیچ چه شنه گومانیک لای به شیکی ئه و ان ناهی لای ته و ادار ناهی به ته و ادار ناهی به شه و ادار ناهی به و ادار ناه و ادار ناهی به و ادار ناه و ادار ناهی به و ادار ناهی به و ادار ناهی به و ادار ناه و ادار ناهی به ادار ناهی به و ادار ناه و ادار و ادار ناه و ادار نام و ادار نام

جا دوای تهوه ی که ته و مولحیدانه ی پشتی په رده له به رامبه ر ته م باسه به نرخه و هیچ کاریکیان پی نه کرا، دهستیان دایه سازدانی فروفیل، تاکو نه هیلن بلاو ببیته وه و ، به ره سمی له پیش چاودا لا ببریت.

دویننی له بارهی هه ندی خالی ثه و باسه ناوبراوه ده رسیکم به ثه رکانی "قوتابخانهی زههراء" وت، وا تهنها سنی دانهیان بز ثیوهش باس ده کهم:

خالتى يەكەم:

یه کینگ له کارمهندییه به رز و مهزنه کانی "ههوا" لهوه دایه که ده بینت به هیزی بلاو بوونه و هه خاوینه کان و گوفتاره پر له حهقیقه ت و دانست به خشه کانی ئیمان، و هك شهم ئایه ته پیروزه روونیی کر دووه ته و ه که ده فه رمویت:

﴿ إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطُّيُّبُ ﴾ (فاطر: ١٠)..

به راده یه که "ههوا" ده بیّت به لاپه ره یه کی نهوتوی توانستی خوای گهوره که به تیّدانووسینی قهده رو بلاوبوونه و هه و و شانه تیایدا – به ئیزن و فهرمانی خوای گهوره – ثالو گوری به سهردا دیّت، تاکو بدریّن به گویّی مهلائیکه ت و روّحانی یه کاندا، هه رله ناو گوی ههواوه تا به رزده بنه و همرشی نه عزه م.

جا ماده م ئه رکی گرنگ و به رز و حیکمه تی به دیه پنانی "هه وا" له مه دایه .. له هه مان کاتیشدا به هنری پادیوه ، که نیعمه تینکی مه زنی خواوه نده و پیشکه ش به مرؤف کراوه ، گؤی زهوی وه کویه ك خانه و مه نزلی لیها تووه ، ئه وا بی گومان پوژینك دینت که گرؤی مرؤف له به رامبه رئه و نیعمه ته مه زنه وه شو کرانه یه کی گشتی و هه مه لایه نه پیشکه ش به په روه ردگاری خوی بکات و ، نیعمه تی پادیو پیش هه مووشتین به هو کاریکی گواستنه وه ی وشه جوانه کانی وه کور تانی پیروز و پاستی یه کانی شه و قور ثانه به کار به پنینت و ، به رده وام وانه کانی ثیمان و په وشتی جوان و گوفت اری پیویست و به رده و مرؤف یی بالا و بکاته وه .

چونکه ثه گهر شو کرانهیه کی وهك ثهمه لهسهر ثمه نیعمه تمه پیشکه ش نه کرینت، ثهوا دهبینت به مایهی سزا و نه هاتی بز گرزی مرز ف. ئەوەتا ھەروەك مرۆڤ پێويسىتى بە بىسىتنى راسىتىيەكانە، پێويستىشى بە ھەندى گالتەوگەپ و لەھووە، بەلام دەبى بەشىي ئىم گالتەوگەپ و لىەھووە پێويستە تەنھا پێنج يەكى ئەو شتانە بێت كە "ھەوا" دەيانگوێزێتەوە.

ده نا کاری پنچه و انه ی ته مه دری نه پنیی حیکمه تی "هه و ا" ده بنت و ، مرز ف ده خاته باوه شی ته مه دری و حه ز له حه و انه و و خاو بو و نه و هه رزه یی ، هه روه ك ده شبیت به هزی ته و او نه کردنی کار و ته رکه پنویسته کانی سه رشانی و ، و ازلینهینانیان به کرچ و کالی و ناته و اوی. دیاره مه و کاته شده نه مه زنه که ، له به ر ته و هی مرز فی بنز کاری پیویست کز کردووه ، ده بنت به مایه ی سزا و به لایه کی گه و ره .

به وردی سهرنجم لـهم رادیـۆ بچوو کــهی بــهردهمم دا کــه هیّناویانــه بــۆ ژوورهکهم، تاکو لـهو رێیهوه گوێ لـه قورثانی پیروٚز رابگرم..

بینیم ثهم رادیزیه مه کینهیه کی بچوو کی ناو سندووقیّکی بچکوّلهیه و، له نیّوان ده بهشی گالتهوگهپ و لههودا تهنها یهك بهش دانراوه بن گوفتاری جوان و وشهی خاویّن!

ئيتر زانيم كه ئەمە ھەلەيەكى مرۆڤە.

پشت به خوا له ئاينده دا ئهم هه له يه ی خوی راست ده کاته وه و ، راديو ده گزريت به قوتا بخانه يه کی ئیمانی و ، چوار له سهر پينجی ئه و به شانه بو گوفتاری جوان و باش داده نيت. بهم کاره شی شو کرانه يه کی گشتی به رامبه ر بهم نيعمه ته ی راديو دهر ده بريت و ، له به رژه و هنديی ژيانی هه ميشه يی مرو قدا ئاراسته ی ده کات.

🗨 خالی دووههم:

له پهيامه کاني نووردا و تراوه که:

ههر که سینک نه تو انیت سه رجه می گهر دوون به دی به پنینت، هه رگیز ناتو انیت ته نها یه ک دانه گهر دیله ش به دی به پنینت و، جگه له به دیه پنینه ری ئه م گهر دوونه که س ناتو انیت گهر دیله یه ک که شوینی گونجاوی خویدا دابنیت و، به ریکوپیکی به ره و نه نجامدانی ئه رکی سه رشانی بیداته به ر.

وا له نیوان بهلگه ههمه کییه کانی ثهم رِستهیهدا، یهك بهلگهی جوزئی باس ده کهین.

ثهم رادیزیهی نزیکم هه گبهیه که بز چهندهها جزری و شه. ثامیره کهی ناویشی به شینکی یه کجار کهمی ههوای تیدایه. دهبا سهرنج لهم ههوا یه کجار کهمه بدهین.

ئەوەتا لە دواي سەرنجدان ئەمەي خوارەوەمان بۆ روون دەكاتەوە:

به پنی لیستی ئیستگاکان که له بهرده مماندایه نزیکه ی دووسه د مهانه ندی په خشی ئیستگا هه یه و ، شهم مهانه ندانه ش له دووری و نزیکیدا جیاوازن و ، له و انه یه سه عاتیک یان سالیک لیمانه و ه دوور بن..

جا نه گهر ههموو گهردیلهیه کی ههوا هیزیکی بی سنوور و ویستیکی نه پراوه و زانستیکی تهواوی ههمه لایه نگری له پشتهوه نه بیت که ناگای له زمان و له هجه ی ههموو قسه بیزانی نه و مه لبه ندانه ی سهر پرووی ههموو زهوی بیت و .. گهر بینینیکی تیژی گشتگیر نه بیت که هموو نه وانه بینیت و .. گهر بیستیکیش نه بو ایه که له یه ک کاتدا و بی نهوه ی شتیک پی شتیکی تری لی بگریت، ههموو شتیک ببیستیت، نه وا نه ده تو انرایه ک دانه و شهی قور ثانیی – بی نموونه وه ک الحمد لله – به بیت و له هجه و زمانی ته واوه تیی خوی و ته نانه ته نه بره ی ده نگی قسه که ر، هه رله و خوله که دا بگاته گویمان که له مهله نده که و به خش کراوه، بی نه وه ی هیچ نالو گوریکی به سه ردا بیت. که هموو که رادی و همود که اه که میک هموا ای ناو نامیری به بچوو کی رادی و هموکی ده درین.

واته تهنها به و "توانسته رهها" و "سیفه ته رهها "یانه ی خوای گهوره یه که ده تو انریّت و شه جیاجیاکانی قور ثان به زایه ته و دهنگه جیاجیاکان و بی هیچ ثالو گوریّك، بگاته به رگویّمان. خو ته گهر ثه و توانست و سیفه ته رههایانه نه بوونایه نه م موعجیزه ی توانسته ش پهیدا نه ده بوو.

واته گهردیله کانی ههوای ناو ثهم تامیره بچوو که، ته نها به توانست و ویستی خاوه ن توانستیکی په ها و زانا و بیسهر و بینهریکی ههمه لایه نگر، که هیچ شتیکی به لاوه گران نی یه و، گهوره ترین شت له به رده م توانستیدا وه ك بچوو کترین شت وایه، ده توانیت ثه و کاره پر له مو عجیزاته ثه نجام بدات و "مو عجیزه ی توانست" پیش چاو بخات.

دهنا گیّرانهوهی ثهم کاره دهراسایه بو "ریکهوت"ی ههرهمه کی و، "هیز"ی کتو کویّر و، "سروشت"ی که رولال - که وا گومان دهبریّت له شه پؤله کانی ههوادا ببن - ثهوه ده گهیه نیّت که ههموو یه کیّك له گهردیله کانی ههوا و ثهو ههوایه ش که دهوراندهوری گوی زهویی داوه، خاوه نی دانستیّکی رههای ثهوتو بن که ههموو شتیّك ببینیّت و، هیّنده زاناش بیّت که هیچ شتیّکی لیّ ون نهبیّت و، تواناشی بهسه رههموو شتیّکدا بشکیدا

دیاره ئهمهش خورافه تیکی بیزلیکراوه و، هینده مهحالی تیدایه که تابلیی له بیر کردنه وهی ژیری یه وه دووره!

دهسا با گومرِایان بینن و ببینن که ریرهوه کهیان چهنده له ژیرییهوه دووره!

🗨 خالى سىھەم:

ئهم "هموا" یه کجار کهمهی ناو ئامیری بچووکی رادیــۆ، رۆلـی گولدانی گولـی و شه مهعنهوییـه خاوینـه کان دهبینیّت و، هینـده موعجیزاتی توانسـتی خواوه ند دهرده خات که دهرده کهویت ههموو گهردیله یه کی شهو ههوایه "بوون"ی خوای گهوره ده چه سپینیت و، زاتی پاك و سیفه ته خاوینه کانی خواوه ند به خاوه ن ههستان ده ناسینیت.

فهیله سووفه داناکان و زانا مهزنه کان به نهندیشه ی خویان به ناو هه موو سووچ و قوژبنیکی گهردووندا گهران و، ههرچی یه کی تیدایه خستیانه ژیر تیشکی ژیری یه وه، تاکو به هینانه وه ی چهندین به تگهی فراوان و مهزن "بوون" و "یه کتایی" خواوه ند بچه سپینن و، دوای نه وه به ناسینی راسته قینه ی خوای گهوره به هره مه ند بین!

كهچى حەقىقەتىڭ ھەيە بريتىيە لەمەى خوارەوە:

ههر هینندهی "خور" ههالدینت، تهنانهت ورده شووشهیه کی بچوو کیش به وینهی تهختایی رووی دهریا، نهو خوره دهردهخات و دهیناسینینت!

جالهسهر بناغهی ثهم راستی به، هه موو گهر دیله یه کی هه وای ناو ثهم رادیزیه - خزی له خزیدا - دره و شانه و هی ته و حید و که مالی سیفه ته کانی خوای گه وره ده رده خات.

پەيامەكانى نوور – كە يەكىڭكن لە بريسىكانەوەكانى ئىعجازى مەعنەويى قورئانى پىرۆز – بەوپەرى روونى ئەم راستىيەيان چەسپاندووە.

لهبهر ثهوه، ههر گیز قوتابیی ورده کاری نوور خوّی به ناچار نازانیّت که بلیّت: "لا موجود إلا هـو" ههتا حـوزووری قـهلبیی بـهردهوامی دهست بکهویّت و ههمیشه ناسینی خوای له یاددا بیّت..

ههروهها وهك به شيّكى ئه هلى حهقيقه تيش پيّويستى به و تنى "لا مشهود إلا هو" نىيه تاكو به حوزوورى قه لبيى بهرده و ام شاد ببيّت. به لكو ته نها هيّنده ى به سه كه يه كجار له په نجه رهى ئهم حهقيقه ته به رزه وه بروانيّت كه ده ليّت: وفي كلّ شىء له آية تدلّ على أنّه واحد!

رِوونکردنهوهی ثهم دهسته واژهیهش به پوختی بهم جوّرهی خوارهوهیه:

هموو که سینکی ناو ئه م جیهانه، جیسهانیکی تایب ه تی و گه دردوونیکی تایبه ت به خوی ههیه، و اته به ئه ندازه ی ژماره ی خاوه ن هه ستان، جیهان و گه دردوونی تیهه تکیش ههیه و، ژیانی ههموو که سینکیش ستوونی پراگیر که ری دنیا تایبه تی یه که ی ئه و که سهیه. به وینه ی ئه وه ی که ئه گهر هه رکه سه و دنیا تایبه تی یه که ی ئه و که سهیه. به وینه ی ئه وه ی که ئه گهر هه رکه سه و ئاوینه یه ی کسر دبیته کوشکی کی مهزن و، هه ریه که یان – له و پیسه وه – بووبیت به خاوه نی ئه و کوشکه له ئاوینه که یدا. هه ربزیه به شینکی ئه هلی حهقیقه ت به "ئینکاری کردنی دنیا تایبه تی یه که ی خویان" و، "وازهینان له غهیری خوا" و، و تنی "لا موجود إلا تایبه تی یه که ی خوروری قه لبیی به رده و امیان ده ست ده که وینت و، به ناسینی خوا به هو « حوزووری قه لبیی به رده و امیان ده ست ده که وینت و، به ناسینی خوا

به شیکی تری نه هلی حه قیقه ت، برق نه وه ی بگه ن به ناسینی خوا و حوز و وری قه لبیی به رده و ام، ده لین: "لا مشهود الا هو" نیبتر لهم ری یه وه دنیا تایبه تی یه که ی خویان ده خه نه ناو به ندیخانه ی له بیر چوونه و و، په رده ی افه منا"ی به سه ردا داده ده نه و و، لهم ری یه وه دلاناماده بیان ده ست ده که ویت و، ته مه نی خویان ده خه نه حوکمی جوریکی تایبه تیبی عیباده ته وه.

به لام لهم سهردهمه دا "پهیامه کانی نوور" به هنری ئیعجازی مهعنه ویی قورئانی پیروزه وه، نهینیی ئه چهده سته و اژهیان روون کردووه ته وه که ده لینت: وفی کل شیء له آیة تدل علی الله و احد (۱)

واته "پهيامه كاني نوور" دەرى دەخەن كه هـەر لـه گەردىله كانـەوە تـا گەلەستىرە كان هينـده پەنجـەرەي كراوه هـەن كـه هـەموو يــه كيكيان بەسـەر

⁽۱) بهیته شیعرینکی عهره بی یه، به و اتای: پر

ههموو شتیك به لگهی تیایه اله سهر لهوهی خوا تهنیایه

ت و حیددا ده روانیست و ، هه ریه که شیان چه ندین نیشانه و به لگه ی راسته و خزی له سه رزاتی تاك و ته نیا و سیفه ته جوانه کانی خواوه ند تیدایه.

جا (سهرنجینکی یه کتاناسی له و شهی "هُوّ"دا) چهند پوخته ثاماژهیه کی بۆ ئهم راستی یه مهزنهی ثیمان و دافاماده یی تیدایه، که "پهیامه کانی نوور" به چه شنینکی روون و بی گومان چه سپاندوویانه، له کاتینکدا که سانی ئه هلی حمقیقه تی پیشین به کورتی و پوختی، چه سپاندوویانه و لینی دو اون.

واته ثهم زهمان و روز گاره ترسناکه، له ههموو کاتیکی تر زیاتر پیویستی بهم راستی یه همیه، به راده یه که خوای گهوره، به هم ی ثیعجازی قور ثانی پیروزه وه، ثهم نیعمه ته ی به خهالکی به خشیوه و، "پهیامه کانی نوور "یش روونیان کردووه ته وه و، بوون به یه کیك له بالاو کهره وه کانی.

الباقی هو الباقی سهعیدی نوورسی

هۆكارەكان چين؟

کورته زیادهیه که بن پاشکنری و ته ی چوار دههمم پاشماوه و پهراویزی پرسیاری شهشهم

گومرایان و تمهلی ئیلحاد له پیناوی پاریز گاریی ریبازی ریگریان له "بیداریی تیمانی"، ده چن سهرسه ختی و نه فامی یه کی هینده نامز و سهیر ده رده خه ن که مرؤف و النی ده کات له مرؤفایه تیی خوّی په شیمان ببیته وه! بو نمو و نه:

ته و سهرپینچی به تاریك و نووته ك و سته مكارانه به ی که گرؤی مرؤف له م دهمانه ی ده ایسدا به رامبه رفه رمانه کانی خواوه ند نواندی و هه مووجیهانی گرته وه به راده به ك ماكه گشتی به كانی هه ژاند و هه موویانی تووره كرد..

ته نانه ت له شه نجامی ثه و انه و ه په روه ردگاریّتیی به دیهیّنه ری ثاسمانه کان و زهویش به سیفه تی "رب العالمین" و فه رمان ده وای هه موو گه ردوون - نه ك به سیفه تی په روه ردگاریّتی یه کی هه نده کیی تایبه ت - نه سه رانسه ری جیهاندا و له بازنه یه کی هه مه کی و فر او اندا ده رکه و ت و .. به به لا و گیروگرفتی گشتیی سامناکی وه ك جه نگی جیهانی و بوومه له رزه و لافاوه پراماله ره کان و په شه با توندو تیر و هه و ره برووسكه سوتینه رو توفیان و زریانه پروو خینه ره کان و زلله ی له گروی شاده میزاد وه شاند، تا کو شه مروّقه نوقم بووه ی ناو بی تاگایی بیدار بینه و و ، هانی بدات و از له سته م و سنوور شکاندن و له خو

بایی بوونه ترسناکه کانی بهینیت و، پهروهردگاره مهزنه کهی خوی پی بناسینیت که پشتی لی همانکردووه. بهمه شخوای گهوره به ثاشکرا و پروونی دانست و توانست و دادگهری و قهیومییه ت و ویست و فهرمان دوایه تیی خوی ثاشکرا کرد..

که چی سه رباری ثهمه، چه ند شهیتانیکی نه فام که له شیوه و روو خساری مروّ قدان، سه رسه ختی یه کی گه لحوّیانه و ثابرووبه ر له رووی ثه و ثاماژه په روه ردگاری په همه کی و په روه رده خواییه گشتی یانه بو مروّ قایه تی، ده نوینن و، ده لیّن:

(ئەوانىـ چـەند ھۆكـارێكى سروشــتين.. تەقىنــەوە و تێكــهڵ بوونــى كانزاكانن.. تەنھا بە ڕێكەوت ڕوو دەدەن.. گەرماى خۆر و كارەبا بـەر يـەك كەوتن و بۆ ماوەى پێنـج كاتژمێرك لـه ئـەمريكادا مەكىنـهكانى لەكارخسـت.. ئاسمانى شارى قەستەمۆنى سوور ھەلگەڕا و دەلێى ئاگرى تى بەربووە)! ئەمانە و ھاو چەشنيان لەم ورێنە بى واتا و ناوەرۆكانە.

"نهزانی"ی سامناکی ته نجامی گوم رایی و ، "سه رسه ختی "ی بیز لینکر اوی به رهه می تیلحاد و کافری، نایه لیّت پهی به ماهییه تی هز کاره کان بهه ن و بزانن که هز کاره کان ته نها چه ند پهر ده یه کن له بهر ده م "توانستی خواوه ند "دا دادر او نه ته وه . .

تهوه تا ده بینیت یه کیك لهوانه، له به رنه زانیی خوی، چهند هو كاریكی رواله تی زه ق ده كاته وه و بر نموونه ده لینت: "ئه م تووه بچوو كه ئه و دره خته سنه و به ره زه به لاحه ی به رهه میناوه"!

ده یه ویت لهم ری یه وه ثینکاریی موعجیزه ی به دیهینه ره مه زنه که ی شه و دره خته بکات. له کاتیکدا که به دیهینانی شهو دره خته گهر به هن کاره کان بسییرریت، به سه د کارگهش ناتوانن شه و دره خته پیک بهینن.

ده رخستنی هو کاره رواله تی به کانی وه ك شهم نموونه به كایده نوم او نه به الایده نوم این مه به این این مه نونتی مه نونتی مه نونتی به روه ردگاریتی مه زن که دانست و نیختیاری له سه رنه خشاوه.

یان دهبینیت یه کیکی تریان ده چینت "ناویکی زانستی" له راستی یه کی گرنگی وه ها ده نینت که ژیریی مرؤف ناتوانیت پهی به مهودا و قوولی یه کهی ببات. پیی وایه ته نها به "ناولینان" ئه و راستی یه گرنگه ناسراوه و وه ك شتیکی ئاسایی لیخ ها تو وه و ، دانست و ناوه رؤکی تیدا نه یه!

سه رنج لهم گه لحویی و نه فامی یه بنی سنووره بده، چونکه و اده زانن ته نها ناونان له و راستی یه که پیناساندن و باسی حیکمه ته کانی له سه د لاپه ره دا جینی نابیته و ه ده یکات به شتیکی تاسایی و ناسراو ا و ه ك ده تین:

"ثهم شته لهوه پهيدا بووه.. ثهم رووداوه هي ماددهي خوره كه لهگهل كارهبادا بهريهك كهوتوون".

پنیان وایه تهنها بهم ناولیّنانه رووداوه کهیان شی کردووه تهوه و له خه لکی یان گهیاندووه!!

ههندیکیان نهزانی یه کی له هی "ثهبووجههل" زیاتر دهرده خات، کاتنی که رووداویکی مهبهستداری تایبه تیی پهروه ردگاری یانه بؤیه کینك له یاساكانی سروشت ده گیری ته وه وه که بلینی بكهری رووداوه که ثهو یاسایه بینت!

به گیرانه وهی نه و رووداوه ش بن یاساکه پهیوه ندیی نه و رووداوه به ویستی هممه کیی خواوه ند و نیختیاری رهها و فهرمان ده ایستی خواوه نده و همه کیی خواوه نده و نیختیاری رهها و فهرمان ده یان نوینن..

پاشان دهبینیت ثمو رووداوه بن ریکهوت و سروشت ده گیریتموه، وهك ثمو گه لخن سهرسه ختمی که سهرکهوتنی سهربازیک یان تیپیک له جمانگدا بن

"رِیْسا و یاسای سهربازی" ده گیرِیتهوه و له فهرماندهی سوپا و دهسته لاتی ده و لهت و کاره نیشانه کراوه کانی دادهبریّت!

با لهم نموونه يهوه سهيري نهفامييه ثابرووبهره كهيان بكهين:

ثه گهر وهستایه کی کارامه سهد هزقه خواردهمه نیی جزراو جزر و سهد گهز کووتاتی جیاجیای له پارچه ته خته یه کی به ثهندازه ی سهری نینؤکینك دروست کرد و، یه کینك وتی:

(ئەم كارە دەراسايانە تەنھا ئەو پارچە تەختە بىي نرخە ئەنجامى داون)..

ایا بهم وریندیدی نه فامی به کی سه یری ده رنه بریوه ۴ شهم نمو نه به کتومت وه که هه ترینستی نه و که سه وایه که تؤویکی ره ق و ته ق بر به دیهاتنی دره خت پیش چاو ده خات و ثینکاریی سنعه تی به دیهینه ری دانا ده کات، ته نانه ت له نرخ و به های شه و کاره ده راسایانه ی دروستبوونی دره خته که داده گریست کاتی که ده یانداته پال رینکه و تی کتو کویر و هو کاره سروشتی یه کان ا جا نه فامیی ثه و انه کتومت وه که هی ناو ثهم نموونه یه و ایه ا (له ثیستادا ری نادریت به خستنه رووی هو کاری بیده نگ بوون).

الباقي هو الباقي سهعيدي نوورسي

ئيعجاز له شتاني ئاسايي و لهگهل راهاتوودا

باسمه سبحانه السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته أبداً دائماً

برایانی هاورِیّ و ٹازیزم! پهکهم:

پر به گیان و ههناوی خودمان پیروزبایی هاتنی سی مانگه پیروزه کانتان لین ده کهین، که ههشتا سال ته مهنی مه عنه وی و هه میشه یی ده ستی مروف ده خدن. ههروه ها شهوه پیروزه کانی په فائیب و میعراج و به رات و قه در تان لین پیروز بینت و، له میهره بانیی خواوه ند ده پاریینه وه که ده سکه و ته معنه وی یه کانتان و دو عاکانتان بو برایانتان و هربگرینت. ههروه ها پیروزبایی خومه تگوزاری یه خاوینه کانتان و سهر که و تنتان له بالا و کردنه وه ی نووردا تاراسته ده کهین.

دووههم:

موسیبه تی "لهبیر چوونه وهی ته و اوه تی" که له ثه نجامی ژه هر پیدانم تووشی بووم، به فه زلی خوای گه و ره سهباره ت به من بوو به نیعمه ت و میهره بانی و کلیلیک بز کردنه و و دهر که و تنی گه لی حه قیقه ت. بزیه لهمه ش ثاگادار تان ده کهمه و ه تاکو خهفه تی زورم بز نه خون، هه رچه نده ش به ههمو و توانایه کمه و ثومیده و اری دوعاکانتانم.

به لنی، ههر ئیستا په یامی "موناجات"م خوینده وه که له سه ره تای کومه له په یامی "سراج النور "دایه. لهم خویندنه وه یه وه سه رنجم دا که گهلنی حهقیقه ت هه ن له ژیر په رده ی خووییوه گرتن و عاده ت و راهاتن و رایی بوونی کاری ئاساییدا خویان حه شار داوه!

جاله به رئه وه مو حیدانی بی ناگا و نه هلی سروشت و فه لسه فه به تایه تی، نه و مو عجیزاته زورانه ی توانستی خواوه ند نابینن که له ژیر په رده ی یاسا به ریوه چووه کانی خوای گه و ره له گه ردووندا داپوشراون، نه وا ده چن "راستی یه کی مه زن" ده ده نه پال هو کاریکی بی نرخی ناسایی! به م کاره شیان نه و ری یه له خه لکی ده گرن که له هه موو شتیکدا هه یه و مروق ده گه یه نیته ناسینی خواوه ندی به توانا. ته نانه ت چاوی خویشیان له ناستی بینینی نه و نیعمه تانه دا ده نووقینن و نایان بینن که نیعمه ت به خش له هه موو شتیکدا دایناون.

لهم رِی پهشهوه دهرگاکانی سوپاس و شوکرانهبژیری له خوّیان و خه لکی داده خهن!

بۆ نموونە:

"توانست"ی مهزنی خوای گهوره ههروه ك ته نها یه ك دانه و شه له یه ك كاتدا و به هزی ده ركه و تنی ثه و و شهیه له سه ر لاپه په هه و ادا یه ك ملیون جار به تكوی ده کمیار جار کوپی ده کاته وه، به هه مان جور و به هیمای ثایه تی بیروزی: ﴿ إِلَیْهِ یَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَیْبُ ﴾ (ناطر: ۱۰) هه مو و و شهیه کی خاوین و پیروزیش له ناو گوی هه و ای ده و رانده و ری زه ویدا و به قه له می توانستی خوای گهوره له یه ك کاتدا - که هینده خیرایه له حوکمی بی زه مانیدایه - کوپی ده کاته و .

واته هدر له زهمانی حهزره تی شادهمه وه - دروو دی له سه ربینت - تا ئیستا و له ژیر په رده ی تولفه ت و راهاتندا، موعجیزه یه کی سه رسوو رهینی توانستی خوای گهوره له ناو گؤی هه وادا - که وه ك تابلؤیه کی کوژانه وه و تیانووسینی راستی یه مه عنه وی یه قبوول کراوه کان وایه - له پیش چاوی بی تا گایاندا شار راوه ته وه!

ثهو موعجیزهیهش لهم سهردهمهی ئیستادا به هنری ثامیریکهوه چه سپاوه که ناوی "رادیو "یان لین ناوه، به رادهیه ک که ده ری ده خات ته نها یه ک دره و شانه وهی "توانستی ره های ثه زهل "که "زانست" و "دانست" و "ویستی ره ها" شی له خو گر تووه، ثاماده و ته ماشاکاره له هموو گهردیلهیه کی هموادا. چونکه و شه جزراو جزره بی سنووره کان، به بی هیچ تیکه ل بوون و لی تیکچوون و ناته و اوی و سهر لی شیوانیک، ده رونه ناو گویی بچووکی گهردیله وه و ثنجاله و زمانه و ردیله که په وه دره وه وه.

به و واتایه ی که نه گهر ههموو "هزکاره کان" کو ببنه وه، هیشتا هه در ناتوانن ده رکه و تنی توانستی نه زهلیی لهمه پ نام کارمه ندی په سروشتی په یه که دانه گهر دیله، پیش چاو بخه ن.

جاله به رئه وه ی ه فرکاره کان هه رگیز او هه رگیز ناتوانن ئه و سنعه ته ناوازه ئیمجاز به خشه ده ربخه ن که له گوی و زمانه ورد و له ژماره به ده رکانی گه ردیله دا هه ن، ئه وا گوم رایان و بن ئاگایان ده چن له ژبر په رده ی ئولفه ت و راهاتن و ئاسایی و یاسادا دایده پوشن و، ئنجا ناویکی ئاسایی لسی ده نین، تاکو به جوریکی کاتی خویانی پی بخه له تینن!

بغ نموونه، وهك له پهراويزي پاشكړي وتهي چوارده هممدا وتراوه:

گهر وهستایه کی کارامه سهد هؤقه خواردهمهنیی جؤراو جؤر و سهد گهز کوتالی جیاجیای له پارچه تهخته یه کی به قهدهر سهری نینؤ کینك دروست

کرد و، پاشان یه کیک وتی: شهم کارانه ته نها شهو پارچه ته خته بی نرخه به "ریکهوت" و به چه ند کاروباریکی "سروشتی" شه نجامی داون، شهمه ش بی قه وه ه ناز خی کاره ده راساکانی سنعه تی شهو وه ستا کارامه یه دابشکینیت... شایا شهم قسمیه ی به ورینه و خورافه ت و گوم پایی دوور له ژیری دانانریت؟ ده ختی مدر ه ختی مدر ه ختی مدر ه ختی اینا مهمه ما اینا اینا مهمه ما اینا اینا مهمه ما اینا اینا مهمه ما اینا به می می اینا به می می اینا به می می اینا به می می اینا می می اینا به می می اینا به می اینا به می می اینا به می کند به می اینا به می کند به می اینا به می کند به می اینا به می کند به کند به می کند به کند به می کند به کند ب

دره ختی سنه و به ریان هه نجیر و دره خته کانی هاو چه شنیان له و هه زاران سنعه ته ناو از انه ی خوای گهوره که پرن له موعجیز اتی تو انستی ثه و ، به هه مان جورن..

ئەوەتا دەبىنىت ئەو گومرايانە دەچن دەنكە تۆوى ئەو درەختانـــــ پېــش چـــاو دەخەن و دەلىين:

ثهم درهخته گهوره و بهرزانه لـهم تؤوانهوه پهيدا بوون!

هـهر بـه وینـهی تهمانـه، تـهم تـامیرهش بـه هـهمان جـۆره، کـه هـهوای دهوراندهوری گـۆی زهویی گـۆرپـوه به مهیدانی دهرس و و تـاردان و ، سـهر رووی زهویشی کردووه به قوتابخانـه و فیر گـهی و انـه کانی خواناسـین و .. گهلـی نیعمه تی بی سنووری لهخو گر تووه که ده بی شو کرانهی بی سنووریان لهسهر پیشکه ش بکرینت و .. غوونه یـه کی خیرای چاکه کاری یـه کانی خوایـه که لهو دنیای ههمیشه ییدا به مر قیان ده به خشینت و .. به تگهیه کی بی گومان و دیاری یـه کی میـهره بانی خواوه ندیشه کـه پراسـته و خولـه گهنینـهی میهره بانی یه که به مر ق ف ده به خشرینت . .

جا ناونانی "رادیو" لهم دیاری به به خشر اوه ی خواوه ند، هه روه ها ناولینانی "کاره با" و "شه پوله کانی هه وا" – له راستیدا و به وینه ی غوونه که ی پیشوو – بریتی به له دادانه و هی پهرده ی کوفرانه و ناشکوری به سه را ته نیعمه ته خواییانه دا که له سه دان هه زار تیپه رده بن. ته نانه ته گه و جایه تی یه کی بی سنووره ثه و ماددی و گوم رایانه تیسی که و توون، به

راده یه ک که له ته نجامدا ده یانگه یه نیته تاو انیکی نه بر او هی ته و تن که دو و چار و شایسته ی سز ایه کی نه بر او هیان ده کات.

بەلتى برايانم!

شهمرو به نیازی هه نه گیری و پیداچوونهوه، پهیامی "موناجات"ی سهره تای کومه نه پهیامی "سراج النور"م خویندهوه. به لام له بهر ثهوه ی هیزی زهین و بیرم به تهواوی لاواز بووه، ثهوا له بهرامیه ر ثهو راستی یانهی پهیامی موناجاته وه خوم وه کو که سینگ ده بینی که تازه ها تبیته دنیاوه، ههر چهنده ش تهمه نم خوی له هه شتا سال داوه. ثیتر ثهو راها تن و عاده ته زانر او انه سه باره ت به من نه بوون به پهرده له بهرده م بیر و تیراما نمدا..

بزیه به شهوقیکی ته و اوه تی یه وه ئه و موناجاته م خویدده وه و ، به فه در تی خوای گه و ره سوو دیکی گه لئی زورم لئی وه رگرت و هه ستم کرد که – به راستی – په یامیکی ده راسایه و ، زانیم که دو ژمنه شار راوه کانمان ده چن له پشتی په رده و هه ندی کارمه ندی ره سمی ده خه له تینن له پیناوی ده ست به سه رداگر تنی کومه له په یامی "سراج النور "دا. بن ثه م کاره شیان ثه و باسه ی له مه رده جال ده که ن به بیانو و که له کوتاییه که یدایه!

به لام من له و قه ناعه ته دام که هو که ی "په یامی موناجات" بینت که له سه ره تاکه یدایه! به وینه ی هیرشی مولحیدان بو سه رپه یامی "رابه ری لاوان" له به رباسی "سه رنجینکی یه کتاناسی له و شه ی (هُو)دا"!

سێههم:

برايانم!

به همهموو گیان و قهوارهی خومان مژده تمان دهده ینی که ثیخلاسی تمواوه تی و، وهفای راسته قینه و گهرموگور و، پشتگیریی نهجوولی نیسوان

قوتابیانی نوور به پشتیوانیی خوا - هـهموو ثهو موسیبهتانهی که لـه رووی خزمهتی ثیمانهوه دینه ریمان، ده گزرن به چهندین نیعمهتی گهوره..

به لیّ، فتووحاتی نوور به پهنهانی و نادیار به شیّوهیه ک گهشه ده کات و فراوان دهبیّت که له ثهندیشه و حسابی کهسدا نهبووه.

ېۆ نموونه:

تهوان ناچار بوون که سهد لیره ی وهره قی بده ن به کرینی نه و تؤتؤمبیله ی له ئیسپار ته وه منی هینا بؤ نهم دادگایه ی که لیره (نه سته مبوول) ساز کراوه! باوه پر بکه ن – برایانم! – گهر دوو سهد لیره شم له گیرفانی خوم ته نها بو نه فه نهامانه ی خرصه تی ئیمان خهر ج بکردایه که لهم مهسه له یه وه سهره ه نه نه ده ن و تاییه تن به "رابه ری لاوان" هوه، یان تاییه تن به خودی خومه وه، نه و اهیشتا نه و بره پاره خهر ج کراوه م له به رامبه ر نه و نه نهامه مهزنانه وه به کهم ده زانی، چ جای نه و نه نهامانه ی که په یوه ندی یان به سهر جهمی قوتابیان و، ههمو و خه نه کی و، گشت مهسه له ههمه کی یه کانه و هه یه یه ا

الباقی هو الباقی برای نهخوش و ثومیّدهواری دوعاکانتان سهعیدی نوورسی

سهرنجینکی یه کتاناسی له وشهی: (هُوَ)دا

باسمه سبحانه

﴿ وان من شيء الا يسبح بحمده ﴾ السلام عليكم ورحمة الله وبركاته أبداً دائماً

برا تازیز و بهوهفاکانم!

به جزریکی کتوپری و له گهشتیکی بیره کی و نهندیشه یی و، له کاتی موتالا کردنی لاپه په هه وا" ته نها له لایه نه ماددی یه که یدا، سه رنجیکی جوانی "به کتایی"م له و شه ی "هُوّ"ی: ﴿لا إِله إِلا هسو ﴾ و ﴿قسل هسو الله أحد ﴾ دا بینی. لهم سه رنجه وه بزم ده رکه و ت که رنی "ئیمان" رییه کی نه وه نده ئاسانه که پنویسته بگیریته به ر، به لام رینی "گوم پایی" و "هاوه ل بریاردان" هینده مه حال و گیرو گرفتی تیدایه که هیچ که سینگ ناتو انیت بیگریته به ر.

وا به ثاماژه یه کی یه کجار کورت، ثهو سهر نجه جوان و دریر و فراوانه روون ده کهمهوه:

به تنی، ده کری مشتیك گل (خاك) ببیت به جینی سه و زبوونی سه دان گول و رووهك، گهریه ك له دوای یه ك تیایدا بروینرین. جا نه گهر نهم كاره به "سروشت" و "هز كاره كان" بسپیرریت، نه وا ده بی سه دان، بگره به نه ندازه ی ژماره ی گوله كان، كار گهی بچووك له و مشته گله دا ببن.. یان هه ریه ك له گهر دیله كانی شه و مشته گله دایس تایس ته و گوله

جۆراو جۆرانه و ئەندام و كۆئەندامـه زينده كانيـان بزانيـت، واتـه خـاوهنى زانستىكى گشتگير و توانستىكى رەهاى چەشـنى زانسىت و توانستى خـواى گەورە بىنـت!

"ههوا"یش که یه کینکه له عهرشه کانی فهرمان و ویستی خوای گهوره، بـه ههمان جوّره..

چونکه همموو به شینك له به شه كانی "هموا" و "سروه" و "با" ته نانه ت ته و هموایه ی که له به شینگی که می هه ناسه ی مرؤ قدایه کاتی و شه ی: "هُوّ"ی له زار ده رده چینت، چه نده ها كار و فرمانی له ژماره به ده ری له ته ستودایه و همموویشیان ته نجام ده دات.

جا ته گهر شهم کار و فرمانانه به "سروشت" و "ریّکهوت" و "هر کاره کان"ی بسپیرریّت، شهوا دهبی شهو ههوایه یان چهندهها مهتبهندی پهخش و وهرگرتنی بچوو کی تیّدا بیّت بو ههرچی دهنگ و گفتو گوی برووسکه و تهلهفون و رادیو و ههرچی جوّری دهنگی قسه و گفتو گو له له شماره بهده ره کانی دنیا ههن و، بیشتوانیّت له یه کاتدا ههموو شهو کار و فرمانانه جیّ به جیّ بکات.

یان ثمو کهمه ههوایه ی که له و شه ی "هُو" و گشت ته نزلکه و به شینك له به شه کانی و همموو یه کی له گهر دیله کانیدا ههیه، به ثه ندازه ی ژماره ی همموو ثموانه ی که له ته له فزندا قسه ده که ن و برووسکه جزر او جزره کان لی ده ده ن و به پرادیز کان و ته و گوفتاریان بلاو ده کهنه وه، به و ثه ندازه یه خاوه نی که سینی مه عنه وی و توانا و قابیلییه ت بن و، ثنجا زمان و له هجه ی یه کیان بزانن و له ههمان کاتیشدا ثمو زمان و له هجانه فیری گهر دیله کانی تریش بکه ن تاکو ثمو و تانه بلاو بکه نموه و بیانگهیه ن!!

چونکه به شینکی ثهم حاله مان له بهرده مدایه و به چاو دهیبینین و ، ههموو تهنزلکه و به شه کانی ههوا خاوه نی ثهو توانا و لیهاتن و قابیلییه تهن.

که واته نه ك ته نها يه ك دانه مه حال، به لكو به شه ندازه ي ژماره ي گهر ديله كاني "هه وا" مه حال و گيرو گرفتي له ژماره به ده ر له ريني كوفرى ماددي په سروشتي په كاندا هه په !

به لام نه گهر نهم کاره به دهستی به دیهینه ری مهزن بسپیررین، نه وا نه و هموایه و هموو گهر دیله کانی ده بن به سه ربازی گویر ایسه ل و چاوه دیلی و هر مان..

ئیتر ئه و کاته همموو گهردیله کانی هه وا، به ئیزن و هیزی به دیهینه ریان و، به بو نه ی نیسبه تیان بو لای و پشت به ستنیان پنی و، به هوی دره و شانه وه ی کتوپریی هه وره تریشقه ئاسا و یه ك له دوای یه کی توانستی ئه و به دیهینه رهیان و، به و په ری ئاسانیی چه شنی ئه وه ی که یه ك گهردیله یان ته نها یه ك دانه له فرمانه کانی جیبه جی بکات و، وه ك ئاسانیی و تنی و شه ی "هُو" و هاتو چوی هه واله و و شه یه دا.. ئه و هه وایه و همو و گهردیله کانی، به و پاده و نه ندازه یه سه رجه م کار و فرمانه هه مه کی و جور او جور و له شرماره به ده ره که ن.

واته ثهو کاته "هموا" دهبیت به لاپه ره یه کی فراوان بو نووسینه ریک و نساوازه و له ژماره به ده ره کانی قه السمی توانستی خروای گسهوره و، گهر دیله کانیش ده بن به نوو کی ثه و قه الهمه و، کاروفرمانی گهر دیله کانیش ده بن به نوو سینه کانی قه الهمی توانستی خواوه ند. له به ر شهوه، ثه نجامدانی هم موو کاره کانیان به ثه ندازه ی ثه نجامدانی هم السو که و تی ته نها یه ك دانه گهر دیله یان ئاسان ده بیت.

ثهم راستی یهم به تهواوی و روونی و به "عین الیقین" چاو پیکهوت، کاتی له گهشته فیکری یه کهمدا سه یر و موتالای جیهان و لاپه رهی ههوام ده کرد و، بیرم له ﴿لا إِله إِلا هُو ﴾ و ﴿قُل هُو الله أَحد ﴾ ده کرده وه.

همروه ها به "علم الیقین" زانیم که به لگهیه کی روون له سهر "یه کتایی" خوای گهوره ههیه له و نه خته هموایه ی که تیکه لی و شهی "هُوّ "دهییت، همروه ك له واتا و ئاماژهی و شهی "هُوّ ادا دره و شانه وهیه کی "ته نیایی" خواوه ند له و په ری روونا کیدا و، به لگهیه کی "یه کتایی" له و په ری به هیزیدا ههیه. چونکه نیشانه ی: ئاماژه ی ره ها و نه زانر او له راناو (ضمیر)ی "هُوّ "دا ههیه. واته ئایا ئه و "هُوّ "یه بو کی ده گهریته وه؟

ئیبر ئەو كاتە تىڭگەيشتىم كە بۆچى قورئانى پيرۆز و زىكرخويننان لە مەقامى "يەكتاناسى"دا ئەم وشەيە دووپات دەكەنەوە.

به لنى، ئه گهر كه سينك بيه ويت يه ك "خال" له شوينيكى تايب ه تيى په ره كاغه زينكى تايب ه تيى په ره كاغه زينكى سپيدا دابنيت، ده تو انيت به و په رى ئاسانى ئه م كارهى ئه نجام بدات..

به لام نه گهر داوای لسی بکریت له یه ک کاتدا چهندین "خال" له چهند جی یه کی جیا جیادا دابنیت، نه وا کاره که نالوزی و گیرو گرفتی تی ده که ویت و بؤی نه نجام نادریت.

که چی ده بینین زینده و ه ریکی بچووك له ته نها یه ك كاتدا كۆلى قورسی چه ندین كاروباری جیاجیا هه لده گریت، كه ده بوو به مه ریساكه ی تیكه ل و یکه ل ببوایه و ، له گه ل هاتنه ده ره وه ی چه ندین و شه ی زور له یه ك كاتدا و رویشتنیان به یه كه و ه بوناو گویكان، له و ریسایه په رش و بلاو و په رته و ازه ببوایه .

به لام من به "عین الیقین" و به به لگه ی و شه ی "هُ و" که بوو به کلیل و قیبله غایه ک برم، بینیم که ههزاران خال و پیت و و شه ی جوّر او جوّر له سه مهموو به شیّك له به شه کانی هه وا – که به بیر گهشتی تیّدا ده که م – داده نریّن، یا خود ده کری تیایاندا دابنریّن. ته نانه ت ده گو نجی هموو همانه له هستوی ته نها یه ک گهردیله دابنریّن، بی نه وه ی هیچ تیّکه لی و تیّهه لکیّش بوون و ریسا تی کچوو نیّک رووبدات.

ده بی ته وه ش بزانین که جگه له م کارانه ی باسمان کردن، شه م گهردیله یه ی هه و ا چه ندین کار و شهر کی زوری تریش له هه مان کاتدا شه نحام ده دات و هیچ کاریکیانی لی تیک ناچیت و، چه نده ها کولی قورسی له سه ر شان داده نریت بی شه وه ی هیچ جوره لاوازی و ته مبه لی یه که ده رببریت..

تهوه تا هه میشه ریسای خوّی ده پاریزیّت و هه رگیز نایبینین له ته نجامدانی کار و ته رکه جوّراو جوّره کانی سه رشانیدا که مته رخه می بنویّنیّت، چونکه هه زاران هه زار و شه و ده نگی جیاجیا و جوّراو جوّر ده پوّنه ناو تسه و گه ردیلانه وه و به هه مان جوّریش لیّیان ده چنه ده ره وه، بنی ته وه ی تیّکه لئی یه کتر ببن و سه رله یه کتر تیّك بده ن. وه که بلّی ته و گه ردیلانه خاوه نی چه ندین گویی بیسه ری بچوو کی به ته ندازه ی خوّیان بن و، گه لی زمانی و ردی بچوو کیان بییّت که له گه ل خوّیاندا له بار و شیاو بن و، له و ریّیه و هو و شانه بچنه ناو ته و گوییانه وه و له و زمانه و ردانه شه وه ده ربچن.

سهره رای نهم ههموو کاروباره سهیرانه ش، ههموو گهردیله یه و ههموو به نمانی به به به نمانی اهه وا" به و په ری سه ربه ستی ده جووتین و ، به زمانی حال و له کاتی کهیف و شادیی (جه زبه و حال) دا زیکری به دیهینه ری خویان ده که ن و به زمان و شایه تیدانی نه و راستی یه ی نیستا باسمان کرد و پ ر به ده م:

(لا إله إلا هو و قل هو الله أحد که ده لین .

خو کاتی که زریان و ره شهبای سه خت هه قده کات و، هه ور نه عره ته ی ده بینته وه و ، ناسمانیش به رووناکیی هه وره برووسکه ده دره و شینته وه .. ئا له و کاته دا ره و تی هه و ا ده گورینت و ده بی به چه نده ها شه پولی تینکه قریبینکه قی که چی له گه قی قه وه شدا و به هیچ جورین پیسای گه ردیله کان له کاتی شه خمامدانی کاروباره کانیاندا تین ناچیت و هیچ کارین ریسی جینه جی کردنی کاریکی تری لین ناگریت!!

ثهم راستى يهم به "عين اليقين" بينى.

که واته ده بنی (گهر کاری هه وا به سروشت و هزکاره کان بسپیرریّت) هه موو گهر دیله یه ه و ده موو به شیّك له به شه کانی "هه وا" خاوه نی زانست و دانست و ویست و هیزی ره ها بیّت و، توانا و ده سته لاتی ته و اوی به سه رگشت گهر دیله کاندا هه بیّت، تا کو بتوانیّت شه و هه موو کار و فرمانه جزر او جزرانه به ته و اوی جیه جی بکات!!

خوّ دیاره تهمهش به تهندازهی ژمارهی گهردیله کان بهتال و مهحال و نه گونجاوه و، تهنانهت هیچ شهیتانیکیش شتی وای له دهم دهرناچیّت.

كهواته شتيكى ئهوپه رى روون و ئاشكرا و به الگهنه ويسته و، تهنانه ت به "حق اليقين" و "عين اليقين" و "علم اليقين" ده زانريت كه:

ثهم لاپه ره به به به به به وا" لاپه ره به کی بگوره و ، به دیه بنه ر به بنی زانستی ره و به قه ته می توانست و قه ده ری خوی ، چیی بویت تبایدا ده نوو سینت و ، به و په ری داناییه و ه قد همی خوی تیندا تاو ده دات . . هموا لاپه ره به که وه ك تابلویه کی کوژانه و و تبانو و سین (لوح المحو و الإثبات) و ایسه بو کاروباره نوو سیر اوه کانی ناو "لوح المحفوظ" له ناو جیهانی پر له تالوگوری دنیادا.

ههروه ك "هموا" بهم كاروباره سهرسوو دهينه رانه ى كه باس كران به لگهيه له سهر دره و شانه وه ى "يه كتايى" خواى گهوره له كاتى ئه نجامدانى ته نها يه ك دانه ئه ركى سهر شانيدا كه گواستنه وه ى ده نگه كانه و، له هه مان كاتيشدا مه حاله له ژماره به ده ره كانى "ريى گومرايى" روون ده كاته وه..

همروه که هموا شم کارانه شمنجام دهدات، لمه همان کاتدا چهندین کاروباری لهوپه پی گرنگی و پنکوپنکیدا و بنی هیچ تنکه ل بوون و لی تنکچووننکیش جیبه جی ده کات، وه ک: گواستنه وه ی مادده ناسکه کانی چهشنی کاره با و بکیش و پالنمر (الجاذبة والدافعة) و پرووناکی.. لمه همان کاتیشدا ده پرواته ناو پرووه ک و گیانداره کانیشه وه له پنی همناسه دانیانه وه و لموییش به و په پی وردی و پنکوپنکی چهندین کاری سهباره ت به ژیانی شه و پرووه ک و زینده و مرانه جیبه جی ده کات.. همروه ها لمه همان کاتدا شهر کی پیتاندنی پرووه ک ده خاته شهستزیه وه و .. چهنده ها کار و فرمانی تری بنه په تیی وه که شمانه شهنجام ده دات.

تهمانه به دلنیاییه کی تهواوه تی ده یچه سپینن که "ههوا" عهر شیکی مهزنی وهایه به فهرمان و ویستی مهزنی خوای گهوره ده جوولییته وه و، به "عین الیقین" ده یچه سپینیت که ههرگیزاو ههرگیز هیچ گریمانیک له کایه دا نی یه بؤ نموه ی "ریکه و تی کتو کویر" و "هزکاره بهره لا" و "مادده کوله وار و بی گیان و بی ژیانه کان" ده ستیان له و نووسینه بی وینه یه ی شهو لا پهره یه ههوا" و له نه نجامدانی کاره کانیدا هه بیت..

به مه مى پيشوو، تا راده مى "عين اليقين" قه ناعه تى ته و اوم پهيدا كرد و زانيم كه: هه موو يه كيك له گهرديله كانى هه و ا، به زمانى حالى خويان، هه رده م قل هو الله أحد و ولا إله إلا هو كه ده لينه وه! ههروه که بهم کلیله - واته کلیلی: "هُو" - ثهم ههموو کاروباره سهیرانهم ته نها له رووه ماددی یه کهی ههوادا بینی، تیکرای توخمی ههوایش به گشتی له بهرچاومدا وه کوشهی "هُو"ی لیی هات و، بوو به کلیلیک بو جیهانی مهعنا و میسال..

چونکه برّم دهر کهوت که جیهانی میسال (۱) وهك کامیرایه کی یه کجار مهزن وایه، له یه ککاتدا چهندهها وینه کی له رٔماره به ده ری هه رچی روو داوی دنیا همیه ده گریت، بی نه وه ی نه و وینانه تیکه لی یه کتر ببن، یان تیکبچن و بالوزین. به راده یه که نهم جیهانی میساله چهندین دی هنی مهزن و فراوانی دو اروزی به نه ندازه ی ههزاران ههزار دنیای تیدا کو بووه ته وه، که چهندین بارو دو خی فانیی چهند بوونه و هریکی "فانی" و به رهمه می ریانی کاتیی نه وان له چهندین دیمه ن و تابلوی نه مر و به رده وام و له به رده م نه هلی به هه شت و به خته و هری ههمیشه یی و له چهنده ها پیشانگای هه تاهه تاییدا، پیشان ده دات. به مکاره ش روو داوه کانی دنیا و یا دداشته جوانه کانی رابور دو ویان یا ده خاته و ه.

به لگهی بن گومانیش له سهر بوونی "لوح المحفوظ" و جیهانی میسال و نمونهی بچووکی شهم دوانه: هیزی پاریز کاری ناو که لله سهری مرؤف و توانای نه ندیشه یه تی..

چونکه ههر چهند ثهم دوانه ثهوهنده بچوو کن جینی توّوه خهرتهله یه کیش ناگرن، که چی کاره کانیان به تهواوی و بنی تیّکه ل بوون و لسی تیّکچوون و، به و په په په و ده کاری و ریّکی جیّه جی ده کهن، به پراده یه که ده لسیّی ههریه کهیان کتیّبخانه یه کی پر له زانیاری و به لگهنامهیان تیّدایه.

⁽۱) لیره دا به کورتی باس کرا، چونکه بارو دؤخی دهوروبه رمان دهرفه تم نادات له گهل به لگه گرمان بره کانیدا روونی بکه مهوه. (دانهر)

تهمهش بزمان ده چه سپینیت که تهم دوو هیزهی مرزف، دوو نموونهی بچووکی "لوح المحفوظ" و "جیهانی میسال"ن.

بهم جوّره و به "علم اليقين" زانرا كه:

"هموا" و "ااو" به تایبهت شلهی "مهنی"، که دوو توخیمی نموتون گهلی زیاتر له گل(خاك) دهبن به به لگه لهسمر بوونی خوای گموره (وهك له سمره تای نهم بابه تموه باس کرا).. زانرا که نهم دوانه دوو لاپه پهی فراوانن قه لهمی توانست و دانست نووسینیکی دانایانه و پهوانیان تیدا ده نووسی و دین و ویست و، قه لهمی قه دهر و، توانستی خواوه ندیش تیایاندا ده گهرین و دین و دهرون.

ثیتر دهست تیوه ردانی "رینکه وت" و "هیزی کتو کویر" و "سروشت"ی که و و "هؤکار" ه به رباده بی گیانه کان له و نووسینه پر له داناییه دا، کارینکی سهد له سه د مه حال و نه شیاو و نه گونجاوه.

(پاشماوهی ثهم باسه له کاتی تیستادا نهنووسرا)!

هەزار ھەزار سالاو بۇ ھەموان

رِوانین بۆ بەدیھیننراوانی خوا (پەراویزیکه بۆ پەیامی کلیلی جیهانی نوور)

رۆژىكىان لەگەل دوو قوتابىي نوورى زانكۆدا بە ئۆتۆمبىل لە سەفەرىكدا بورىن و لە رىنى رادىزى ئۆتۆمبىلەكەوە، كە بە ھىچ پەيوەندىيەكى تەلىيەوە پەيوەست نىيە، گويمان لىـ ئاھـەنگى يـادى لـەدايكبوونى يىغەمبـەر دەگرت كە لە شوينىكى دوور ساز كرابوو.

بهو دوو قوتابییهی زانکوم وت:

به لاگه له سهر دهر که و تنی به دیهی و بنی په رده ی "تو انست" ی خواله "رووناکی "دا، به وینه ی دهر که و تنی "ژیان" و "وجوود"، نهمه ی خواره و هیه:

ثهو ههوا و رووناکی په مهعنهوی په کجار کهمه ی که هینده ی سهری نینزکیک ده بینت و لهم ثامیره بچوو که دایه، ته نها و شه کانی ثهم مهولووده نه بهوی په وه رناگریت و پاشان بیانلینته وه، به لکو له گه ل ثهمه شدا گوی له ههزاران و شه ده گریت و به وینه ی بیستنی ثهم مهولووده نه بهوی په ههموو شهو و شانه ی تریشمان به روونی به گویدا ده دات که ههزاران ئیستگای جیهان په خشی ده که ن.

بهو واتایهی که بچوو کترین بوونهوهری "جوزئی" دهبینت به گهورهترین شتی "کوللی".

واته نهم هموا یه کجار کهمه به نهندازه ی کارمهندی و نهرکه کانی هـ موای دهوراننده وری گؤی زهوی نهرك و كار راده پهرینینت. وات ه بچوو كترین شتی "جوزئی" هینده ی گؤی هموای دهورانده وری زهوی "گهوره" ده بینت.

جا ئه گهر ئهم کاره به درهوشانه وهی "توانستی خواوه ند" دانه نریّت، ئه وا خور افه تیّکی هیّنده سهیر سه رهه الده دات که هیّنده شتانی دژ به یه کی تیّدا کوبوونه ته وه جیّیان له هیچ ئه ندیّشه یه کدا نه بیّته وه! چونکه گوران و هه الگهرانه وهی شتیك بو دژه کهی خوّی کاریّکی مه حاله، ئهی ئایا چون ئهم شته جوزئی یهی که به هه زاران پله بچوو که، به هه زاران جار ده بیّت به شتیکی گه وره و کوللی؟

ههروهها چون ثهم بنی گیانه دهسته و سانهی که ههست به هیچ شتیك ناکات، دهبینت به خاوهن توانا و ههست و ویست و پهی بردن؟

دیاره ثهمه خورافه تیکه که سهدان خورافهت و شتانی دژ به یه کی بی وینهی له خودا هه لگر تووه!

به و واتایه ی که نهم کاره - به ناشکرا و به لگهنه ویستی - له رینی تیاده رکه و تنی "توانستی خواوه ند"ه وه نه نجام ده درینت. نه و شته شکه نهم دره و شانه وه فراوانه له هه وادا به گشتی ده نوینینت، و اتای نهم فه رمووده پیروزه روونی ده کاته وه که ده فه رمویت:

"إنَّ لله مَلَكا له أربعون ألف رأس، في كل رأس أربعون ألـــف لســـان، يسبح أربعين ألف تسبيحة بكل لسان"..

به و واتایه ی که له یه ك چر که دا شهست و چوار ترلیون ته سبیحات ده کات.

واته ئەو ھەوايەى كە دەورانىدەورى زەويىي داوە، بە وينسەى ئىمم مەلائىكەتەبە.

به و اتایه کی تر:

به ئەندازەى ژمارەى تەسبىحاتەكانى ئەم مەلائىكەتە و شمەى خماوين و جوان لەسەر لاپەرەى ھەوادا دەنووسىت.

هموای دهوراندهوری زهوی ده لیّت: ثمم فه رمووده پیروزه هموالی من و ثمو مهلائیکه ته راده گهیه نیّت که سه رپه رشتیی کاره کانی منی له ثه ستودایه. چونکه له نیّوان همموو و شه کانی مروّف و ده نگه بی سنووره کانی تردا، ثهم و شه خاویّنانه به همموو پیته کانیانه وه و بی هیچ لی تیّکچوونیّك و به نه بره و ده نگی جیاوازی قسه که ر، ده روّنه ناو گویّکانه وه، هم و چه نده ش ثه و و شانه له گهل همموو ده نگ و و شه کانی تردا تیّکه لی یه کتری بوون.

که واته هه رگیز له توانادا نی یه شهم کاره ی که به ههست و شعووری کی کامل و هه مه کی شه نجام ده دریست و شهر کی سه رشانی ته نها یه ك دانه گهر دیله ی منه، بدریته پال من یان هه ره و کاریکی تر!

واته تهنها درهوشانهوهی "توانستی نهزهلیی خواوهند"ه نهم کاره نه نجام دهدات، که "ویست" و "زانست"یکی ههمهلایه نگری له خو گرتووه و، ده دره و شانهوه یه کمی گشتی یه ههمو و شتیك ده گریتهوه و، به هوی دره و شانهوهی "نه حه دییه تای خواوه ندیشه وه ناماده و بینه ره له ههمو و شوینیکدا.

زیاتر له ملیزنه ها شایه تیده رمان له سه رئه م راستی یه به ده سته و ه یه ، که یه کینگ له و انه "رادیز"یه.

ناوهرو کی ثمو به راوردهی "وتهی دو ازده هم" که له نیوان حیکمه تی قور ثان و فه لسه فهی مروقد اساز کراوه، ثه مهی خواره وهیه:

ثهو فهلسهفهیهی که مروّف بهدهستی هینناوه، پهردهی عادهت و راهاتن بهسهر موعجیزاتی توانست و کاره دهراساکانی میهرهبانیی خوای گهورهدا دهداته وه و ، به تنگه کانی "یه کتایی" و ثهو نیعمه ته مهزنانه ش نابینیت که له ژیر

پهرده ی ثه و شته عاده تی یانه دا شار راونه ته وه و ، ده ریان ناخات و رینمایی خه لکی یان بو لا ناکات. له کاتیکدا که ثه گه ر هه ر شتیکی جوزئی و تایسه تی له ده ره وه ی کاره عاده تی یه کاندا ببینیت، روویان تیده کات و بایه خیان پی ده دات..

بۆ نموونە:

"فهلسهفه" موعجیزاتی توانستی خوای گهوره له بهدیهینانی مروّقی رینکوپیکدا نابینیت و بایهخی پن نادات، کهچی به سهرسامی و سهرسوورمانهوه سهرنجی خهالکی بو لای مروّقین که دوو سهریان سنی قاچی هه بی راده کیشیت، که له ده ره وه ی یاسا گشتی یه که دان!

واته له ژیر پهردهی عادهتدا موعجیزاتی گشتی و ههمه کیی خوای گهوره ده شاریّته وه و، له ههمان کاتدا ثه و ماددانه ی که جوزئین و له ثهر کی سهرشانیان لایان داوه، ده کات به مایه ی پهند لیّ و در گرتن و تیرامان!

ههروهها - بر نموونه - ئهو موعجیزاتانه نابینیت که له "ژیاندن"ی مناتی مرفق و بیچووی زینده و مراندا ههن، به لکو به کاریکی ئاساییان دادهنیت و بایه خیان پی نادات.

به لام بایه خ به باسی میروویه که ده دات که له بنی ده ریادا له ده سته و تاقمه که ی خوی به جی ماوه و "ده ستی یارمه تی "ی روزیده رگه لایه کی سهوزی به هاناوه نار دووه تا پیی بژی و، ثهم روو داوه ش فرمیسکی به چاوی راو چی یانی ماسیدا هیناوه و به سهر سوو رمانه وه لیی دواون! ته نانه ته کاتی خویدا یه کین که رووه.

که چی هه زاران هه زار موعجیزه ی روزیدانی وه ك ئه مه له بچوو كترین زینده و ه رود كه دایكانه و ه بو شه و رینده و هده و ردیلانه هه لده قولیّت. له گه ل ئه وه شدا فه لسه فه ی مروّف شه موعجیزه ی

چاکه کاری و میهره بانی یه ی خواوه ند نابینیت هه تا شو کری له سهر پیشکه ش بکات و باوه پ به پهروه ردگاری میهره بان بهینیت تا شو کر انه بژیریی بقد ده رببریت.

بهم جوّره، حیکمه تی قورئانی پیروّز ئه و پهرده ی عاده ت و راهاتنه ده دریّنیّت که به سهر رووی بوونه و هراندا در اوه و، گروّی مروّف به رهو ثه و موعجیزاته ههمه کی و نیعمه ته گشتی یانه ریّنمایی ده کات که خوای گهوره به سهرجهمی بوونه وهرانی به خشیون. ئیتر لهم ریّیه وه شه و بوونه و هرانه پهروه ردگاری خوّیان ده ناسن و، "حیکمه تی قور ثان "یش بهم کاره ی خوّی هموان به رهو به ندایه تی کردنی هاوده م له گه ل شو کرانه دا بو خوای گهوره، ده داته به ر.

که و اته سهیر ترین و نامو ترین هه له ی فه لسه فه ی مروّف له مه ی خواره و دا ده رده که ویّت:

ثهم مرؤقه ی که "ویست" و "جوزئی ئیختیاری"یه که ی خوی به شی کاریکی یه کجار رواله تی و جوزئی وه ک "ئاخاوتن" ناکات و ناتوانیت ثه م کاره بو خوی به دی بهینیت، به لکو ههر هینده ی له توانادایه که ههوا ده کاته ژووره وه بو ناو شوینی ده رچوونی پیته کان و، ثیب خوای گهوره ش له سهر بناغه ی ثهم که سبه جوزئی یه ی به نده که ی و شه کان به دی ده هینیت و هه زاران نوسخه یان له هه و ادا له به رده گریته وه..

جا نهم مرؤفه ی که تا نهم راده یه دهستی له "به دیه ینان" دا کورت و کزتایه، به ناولینانی "به دیه یننانی مرؤف" له موعجیزه یه کی ههمه کیی توانستی خواوه ند، که ههمو و هزکاره کانی گهردوون له ناستیدا دهسته و سان دهمینین، کاریکی هینده هه له نه نجام ده دات که ههر که سینگ به نه ندازه ی گهردیله یه که هه ست و شعووری بینت یه ی به و هه له یه ده بات.

بۆ نموونە:

مرؤفیکی دهسته و سان، به هنری ئیلهامیکی خواییه وه، واته به جنره گیر ابو و نیکی دوعای فیعلی و کردار، له رئی دوزینه و هی ئامیری " رادین " و اسایه کی خوایی – که هه زاران کاری ده راسای تیدایه – کردووه به هنری سوودگه یاندن به گرؤی مرؤف. جا بزانه کاریکی چه نده هه له یه که مرؤف بلیت:

(به لنی، رادیق فلان داهینه ر به دیی هینه اوه.. فلان که سهیزی کاره بای دروست کردوه.. که سانی تریش هه ن بق دروست کردنی مادده یه ک هه و ل ده ده ن که شتانی ناو میشکی مرق ف بخوینیته وه)!

به تن خوای گهوره جیهانی وه ک میوانخانه یه ک به دی هیناوه که شایانی مرؤف بیت و ، ههموو پیداویستی یه کانیشی تیدا بز اماده کردووه. انجا وه ک جوره خواستیکی امم میوانداری یه ، له ههندی سهردهم و روز گاردا و له امنحامی دوعای فیعلی و کرده وه ی مروقه وه که بریتی یه له: تویزینه وه و گرانی یه ک بیره کانی مروف به دوای راستی یه کاندا، ههندی نیعمه تی یی ده به خشیت که پیشتر سه باره ت به و په نهان بوون.

جاله کاتیکدا که پیویست بوو مرؤف بهرامبه ربه م نیعمه تانه سوپاسی پیشکه ش به پهروه ردگاری خوی بکردایه، که چی خوی دوو چاری کوفران و ناشکوری یه گهوره ده کات و له بیری ده چینت که ثهم نیعمه ته ی لیه لایه نخو اوه نده وه پی به خشر اوه و، به جورین بوی ده پوانیت که به دیها تووی مرؤفیکی تاسایی و ده سته و سانی وه ك خوی بیت و، ده یداته پال کارامه یی ئه و که سه! ته نانه تله بیری که سانی تریشیان ده با توانست " و "ویست" و کاریکی ده راسای چاکه کاری یه کی گشتین و، به "زانست" و "ویست" و "میهره بانی" و "هه ست و شعوور "هوه به مرؤف به خشر اون، چونکه ته نه ها

هز کار و دیمهنیکی ثهو چاکه کاری به دهبینیت و، ثهو کاره ش به "ریکهوت"ی هدره مه کی و "سروشت" و "مادده بنی گیانه کان" ده سپیریت!

دیاره ثهم کارهش دهرگای نهزانی و نهفامیی رههای لی دهخاته سهرپشت که ههرگیز بو ثهم مروّقه ریّزلیّ گیراوه ناشیّت که لــه جوانـترین نرخ و ریّزدا بهدی هیّنراوه.

لهبهر ثهوه، دهبی به روانینی "حهرفی" نهك "ئیسمی" و بهپیّی دهستووری: وفی كلّ شيء له آیة تدلّ علی آنه واحد

سهیری بوونهوهران بکریّت، تاکو مروّف به جوّریّکی راستهقینه بهرهو پله و ثاستی شایستهی ثادهمیزاد بهرز ببیّتهوه!

﴿ سُبْحَانَكَ لا عِلْمَ لَنَا إلا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَلْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴾.

* * *

شیکردنهوهی میزووی ژیانی دانهر

باسمه سبحانه

برایانی هاوری و تازیزم!

يەكەم:

پیرۆزبایی یادی مهولوودی نهبهویی پیرۆز و سهر کهوتنتان له کاره کانتاندا لئی ده کهین و، مژدهی بلاوبوونهوهی "پهیامه کانی نوور "تان له ناوهنده کاندا به شینوهیه کی کاریگهر و چاوه پوان نه کراو ده دهینی و، بهم بونهیه و پیروزبایی ئاراسته ی ههموو قوتابیانی نوور ده کهین.

دووههم:

لهم شهوه پیروزهدا خاتیرهیه کی به هیز هاته دانمه وه، که بهم جوره ی خواره و هید:

به بۆنهی نووسینی ئهو کاره دهراسایانهی ژیانی سهعیدی کؤن و نوی که قوتابیانی زانکؤی ئهستهمبوول له "میرووی ژیان"مدا نووسیویانه، دوو دانه را و بیر و بوچوون له لای خوینهران سهریان ههالداوه:

يه كەميان:

باوه رباشی یه کی وهك هی ویلایه ت و زور له سه رووی توانا و سنووری خومه وه بو "هاورییانمان" دروست بوو.

دووههمیان:

گومان و دوودلی یه کیش، که هه زار جار له توانای من به ده ره، له لای "نه یاران" و "ئه هلی فه لسه فه" په یدا بوو. چونکه پنیان و ابوو که زیره کی و ده هائیکی یه کجار ده راسا له مندا ببیت. ته نانه ت هه ندیکیان که و تنه و ههمی ئه وه ی که سیحریکی یه کجار به هیز له ئارادا بیت!

له گهلنی شویندا چهند پرسیاریکم بهم واتایانهی پیشوو ثاراسته کرا و، داوایان لین کردم که به شیوهیه کی ماددی و مهعنهوی مهسهله که روون بکهمهوه.

وا منیش له لایهنی خوّمهوه ناچار بووم، لهبهر ثهو خاتیرهیـهی کـه ثهمشـهو هاته دلّـمهوه، حهقیقهتیّـك روون بكهمهوه که گهلـنی پیشه کیی ههیه.

پێشەكىي يەكەم:

تۆوى درەختى سنەوبەر، كە قەبارەكەى بە ئەندازەى دەنكە گەنمىكە، دەبىنت بەھۆى پەيدا بوونى درەختىكى گەورەى سنەوبەر. واتــــە توانســتى خواى گەورە ئەو درەختە سەرسوورھىنەرە لەو تۆوە بەدى دەھىنىينت..

لهوانه شه ئهو تۆوه جگه له رێژه ی یهك لـه مليـۆن هيـچ به شێكي تـرى لـهو بهديهێنانهدا نهبێت، چونكه قه لهمي توانستي خوايي پێڕستێكي مهعنـهويي ثـهو درهختهي لـهو تۆوهدا تۆمار كردووه.

جا ثه گهر ثهم کاره هی توانستی خوای گهوره نهبیّت، دهبیّ پر به شاریّکی گهوره کارگهی زوّر و زهبهنده بوّ بهدیهیّنانی ثـهو درهختـه هـهبیّت، تـاکو ثـهو درهخته سنهوبهره به لـق و پهلهکانیهوه دروست ببیّت!

بهم جوّره، یه کیّك له به لگه كانی مه زنی و توانستی خوای گهوره له وه دایه كه له شتیّكی یه كجار بچووكی وهك "توّو" گهلی شتی مه زنی به ئه ندازه ی چیاكان به دی ده هینیّت. جا به ویّنه ی ثهم نموونه یه، و ا من به نیازیکی خاوین و قهناعه تیکی ته و اوی ثه و تو تو ته و ازوعیّکی ده ستکردی تیدا نی یه، رایده گهیه نم که:

خزمه تگوزاری یه کانم و روو داوه کانی ژیانم له حوکمی "تؤو "یکدان تاکو بین به سه ره تا و بنه مای خزمه تیکی ئیمانیی مه زن. ئه وه تا چاو دیری خوای گهوره له م سه رده م و روز گاره دا دره ختیکی به رداری به "پهیامه کانی نوور" - که له قور ثانی پیروزه و سه رچاوه یان گر تووه - له و تیوه پیگهیاندووه و به خشیویه.

جا بۆ ئەوەى دانىيا بېن، سويندتان بۆ دەخۇم و دەلىم:

ههرگیز من هیچ توانا و تایبه تکاری یه کم له خوّمدا شك نه ده برد بو شهو کاره ده راسایانه ی که به سه ر ژیانمدا هاتن. بوّیه هه ر کاتی بیرم لی ده کردنه وه و، بوّ توانا و لیهاتنه کانی خوّمه ده روانی تووشی سه رسوو رمان ده بووم، ته نانه ت هیچ لیهاتنی کیشم له خوّمدا نه ده بینی بوّ به ریّکردنی کاروباره کانی ژیانی خوّم و پهیوه ندی یه کوّمه له وه، چ جای شهوه ی خاوه نی ده ها و زیره کی و ویلایه تی نائاسایی یم!

به لنی، چه ند حاله تیك له منه وه ده ركه و تن كه سه رنجی خه لكی یان بو لا راكیشام، به لام هه رهه موویان له ده ره وه ی ویست و ثیختیاری مندا بوون، كه چی به چه شنیك پیش چاو ده كه و تن كه وه ك بلیسی جوریك بن له راكیشانی سه رنجی خه لك بو لای من. له راستیشدا له و رووه وه بوون كه ثه و گومانه باشه ی خه لكی به رامه ر به من هه یان بوو، به در و نه خری ته وه.

جا لهبهر ثهوه ی حیکمه تی ثهوه م نهده زانی که بؤچی من له راستیدا به و جوّره نیم که خه تمانی به گومانی باشی خوّیان بوّم ده روانن و، بوّچی من هیه سوودیّکم بوّدنیا نی یه و، که چی خه تکیش روویان تیکردووم و هه زار و یه ك

ئەوەندەى پلەى خۆم بەرزتر بۆم دەروانن.. لەبەر ئەوە، ھەمىشە ئەم كارەم بە پېچەوانەى تەواوەتىي حەقىقەتەوە دادەنا!

به لام ههزار شو کر و سوپاس بۆ ئهو خواوهنده گهورههه ی که به چاکه و به خششی خزی له رۆژگارانی کۆتایی ژیانم و دوای بهسه رچوونی نزیکه ی ههشتا سالی تهمه نم، شتیکی له حیکمه تی ئهم کاره تیکهیاندم!

وا ثاماژه بن كەمنىك لەو حىكمەتە دەكەم و، بەشنىك لىـە نموونــه زۆرەكـانى روون دەكەمەوە:

نمووندی په کهم:

به پنی ری و ره سمی قوتا بخانه ثابینی یه کان، ده بی مرؤ ف لانی کهم ماوه ی پازده سال زانسته شهرعی یه کان بخوینیت، تاکو راستی یه کانی ثابین و زانسته ئیسلامی یه کان بهده ست بهینیت و فیریان بییت.

جاله و کاتانه دا، نه که هه ر ته نها زیره کی یه کی نائاسایی و هیزیکی مه عنه وی، به لکو جگه له وه حاله تیکی سه رسوو پهینه ریش له سه عیده وه ده رکه وت و سه ری هه لدا، که له ده ره وه ی بازنه ی گشت توانا و لیهاتنه کانیه وه بوو. چونکه ته نه ادوای چاو گیرانی به ناو بابه ته سه ره تاییه کانی صه رف و نه حووله ماوه ی یه ک دوو سالیکدا، نه و حاله ته سه رسوو پهینه ره سه ری هه لدا، وه ک بلینی له ماوه ی سی مانگدا نزیکه ی په ناکتینی خویند بیت!

تموه بوو لمو ماوه به داله همموویان تیکه یشت و تیجازه و به تکه نامه ی تمواو کردنیانی به دهست هینا!

جا ئهم حالهته، دواي شهست سال له رووداني، دهري خست كه:

تەفسىرىڭ بۆ قورئانى پىرۆز پەيدا دەبىت و لە ماوەيەكى كەمى ئەوتۆدا كە لە چوار مانگ تىپەر ناكات ھەموو زانستە ئىمانىيەكان دەستى خوينەرى ده خات و، ثه و "سه عید" ه لاو از ه ش کار مه ند و خزمه تگوز اری ثه و ته فسیره ده بنت.

ههر له دهماودهمی ثهو بارودو خهدا چهند واتایه ک به دلدا ده هاتن، وه ک بلینی ثاماژه ی خهیبی بن بو ثهوه ی که: روز گاریک دیته پیشه وه قوتا بخانه ثایینی یه کانی تیدا ده پوو کینه وه و، ثیتر ناتو انریت نه له پازده سال و نه له یه ک سالیشدا زانسته ئیسلامی یه کان ده ست بخرین.

نمووندی دووهدم:

گفتو گو و مونازه رهی روز گارانی دیرینی "سهعید" که هیشتا منال بوو له گه ل زانا به ریز و پایه به رزه کاندا.. هه روه ها وه لامدانه وهی راست و دروستی بو پرسیاره کانیان، بی نه وهی خوی هیچ پرسیاریک ناراسته ی نه وان بکات، هه رچه نده ش پرسیاره کانیان له قورستزین بابه ت و مهسه له دا هه لبزیر را بوون..

ئهم حاله تهی که ئهوسا به منهوه بینرا، پر به دهم ده لیّنم و دان بهوه دا ده نیّم که هی ئهوه نهبوو خاوه نی زیره کی یه کی له راده به ده ریان توانا و لیّها تنیّکی نائاسایی م. نه خیر هی ئهوه نه بوو، چونکه من ئهو کاته هی شمتا منالیّکی بچووك و گیروده ی زور ده ردیسه ری بووم و، تازه ده ستم دابووه خویندن و، بیرم په رته و ازه و خویشم مایه ی و رووژاندنی موناقه شه ی خه لی بووم.

کهواته من ههرگیز ثهوهم له توانادا نهبوو که وهلامی پرسیاری زانا پایه بهرزه کان بدهمهوه، چونکه من ههر لهو کاتانهدا ههندی جار له موناقه شهی زانا بچوو که کان و قوتابیانی بچوو کی زانستدا شکستم ده هینا و به سهرمدا سهرده که و تن!

لهبهر ثهوه، قهناعهتی تهواوم ههیه بهوهی که وهلامه راست و دروسته کانی ثهو کاتهم هی توانا و لیهاتنم و، له زیره کیی خوّمهوه نهبوون. خزیشم ماوه ی حهفتا سالی ره به ق سهرم لهم دیار دهیه سوو ر مابوو. به لام وا ئیستا - به فهزل و به خشنده یی خوای گهوره - یه کینك له حیكمه ته كانی ئه و دیار دهیه تینگهیشتم.

ئەويش بريتىيە لەمەي خوارەوە:

ته و زانستانه ی که له ناو قو تا بخانه تایینی یه کاندا ده خویندرین - که وه ك تسووی شه و زانستانه ن - دره ختینکی به داریان لینی پسی ده گسات و ، خزمه تگوزاری نه و دره خته ش گهلی حه سوود و نهیاری ده بینت . .

جا همروه که سمرده مه کانی پیشوود ا "که هلی سوننه ت" و "موعته زیله" له دژی یه کتر ده دوان و بخ هم هم ده شاندنه و هی پا و بخ چوونه کانی یه کتری و سمر که و تنیان به سمر که و تنیان به سمر که و تنیان به سمر ده مه شره ب و پیه به خاوه ن مه شره ب و پیهازه جیاجیا کانی موسلمانانی که م سمرده مه ش په خنهیان له خزمه تگوزاری که و دره خته - دره ختی نوور - بگرتایه، به تاییه ت زانایانی کاین، که چله به ر مونافه سه و چ به هنری جیاوازیی مه شره ب و چله به ر که وی به وی دره کانی نوور "گهلی جار ده ماریان ده ورووژینیت، چاوه پوان ده کر اره خنه یان کار استه بکردایه.

جاله کاتیکدا که دهبوو ثهمه رووی بدایه.. کهچی خوای گهوره ویستی لهسه ر ثهوه بوو که به پیچهوانهی ثهم عاده ته دیرینه یه ثهم کاره بهری بکات! کهواته ههزار و یه که جار شو کر و سوپاس بو خوای گهوره لهسه ر ثهم نیعمه ته مهزنه ی که به فهزالی خوی به خشیی.

ئیستا من باوه ری ته و اوم به وه هه یه که هوی نه نووسینی هیچ کتیبیک له لایه نی زانایانه وه بر ره خنه گرتن له "په یامه کانی نوور"، وه لامدانه وه راست و دروسته کانی ئه وسای "سه عیده بچکوله"یه بر زانا مه زنه کانی سه ده می زوو ا چونکه وه لامه راست و ته و اوه کانی شه و کاته ی سه عید غیره ت و

ئازایه تیی زانایانی ئیستای به ئهندازه یه کخو کرده وه که خویان له قه ره ی پهیامه کانی نوور نه دا و روو به رووی نه بوونه وه! هه رچه نده ش مه شره بیان له گه ل همی پهیامه کانی نسوور دا جیایه و، گیانی مونافه سه و غیره تی زانستیشیان له خود ا هه لگر تووه ا

لهبهر ئهوه، من لهو قهناعهته تهواوهدام که ئهمه یه کینکه له حیکمه ته کانی ئهوه ی زانایان ره خنهیان له پهیامه کانی نوور نه گرت. چونکه ئه گهر ره خنهیان لیخ بگر تاییه، ئهوا دو ژمنه په نهانه کاغان و مولحیدان و شوینکه و تو انیان ره خنه کهی ئه و انیان ده قوزته و و ، به وینه ی به لگه و به هانه یه کی یه کجار گرنگ ده یانگرت به ده سته وه و ، بو شکاندنی شان و شکوی "پهیامه کان" و "زانایان"یش ینکه و ه به کاریان ده هینا!

که واته سوپاسی نه پراوه و بن کوتایی بن خوای گهوره، که ته نانه ت له لایه ن ثه و زانا ره سمی یانه شه وه که په یامه کان گه لسی جار قسمی به جینی تی سره و اندوون، هیچ به ره نگاری و ره خنه یه که ثار استه ی "په یامه کانی نوور" نه کران ا

نموونهي سيهم.

ههرچهنده "سهعیدی کزن" ههر له رزژگارانی منالییهوه فهقیر حال و باو کیشی دهستکورت و ههژار بوو، که چی له گهل ثهوه شدا سهدهقه و دیاریی له خهلکی وهرنهده گرت. تهنانهت ههر نهیده توانی و هری بگریست، مه گهر له بهرامبهر شتیکهوه، ههرچهنده شلهو کاتانه دا تابلینی موحتاج بوو..

ههروهها هیچ کاتیك "سهعید" نهده پوشت بو وه رگرتنی "انازووقه"، یان - پنی بزانیت - "زه کات ی له هیچ که سیک وه رنه گرتووه، له کاتیکدا که داب و عاده تی الموسای کور دستان و ابوو انازووقه ی قوتابیان له لایه ن خه لکه که وه ده درا و خه رجیشیان له زه کاتی الموان دابین ده کرا..

جا ئيستا قەناعـەتيكى تەواوم ھەيـە بەوەى كـە حيكمـەتى ئـەم ديار دەيـەى ژيانى "سەعيدى كۆن" بريتى يە لـەوەى كـە:

له دوا روزه کانی تهمه نمدا "پهیامه کانی نوور" - که خزمه تیکی به رز و بلند و بینگه ردن بو نیمان و ناخیره ت - نه که م به هز کار و پلیکانه یه ک بو دهستکه و ته کانی دنیا و ، بیانوویه ک بیز دهستخستنی به رژه و هندی یه کان!

لهبهر ئهم حیکمه ته یه که ئهم حاله تهم پی به خشرا، که حاله تی نه فره ت و دوره په ریزیمه له و ره فتاره بی زیانه و ده ست نه گرتنه و هیه له خه لکی. ئه وه بو و من به ریزیی مایه ی بریویم و، ده ستکورتی و هه ژاریی سه خت و، گوزه رانی کولهمه رگی رازی بووم، تاکو ئه و ئی خلاسه راسته قینه یه نه شیویت که هیزی راسته قینه ی په یامه کانی نووره!

ههروهها ههست ده کهم که ثهم کاره ناماژهیه کی پر واتای وهك نهمهی خوارهوهشی تیدایه:

ههر ثـهم موحتاجییهیه کـه زانایان ناچار ده کـات نوقمی خـهمی ژیـان و گـوزهران ببن، تـا لـه ثـهنجامدا وایـان لــێ دیٚت دهستهلاتیان بهسـهر خوّیـاندا نامیّنیّت و ژیردهستی ثهم و ثهو دهبن!

نموونهي چوارهم:

له و کاته دا که "سه عیدی نوی" له روز گارانی پیریی خوید اهه ولی ته وه ده دات به ته واوی خوی له سیاسه ت و کاروباری دنیا دووره په ریز بگریت، که چی به پینچه وانه ی ههمو و یاسا و نه ریت و ویژ دانیا و ته نانه ت به پینچه وانه ی مرویی شهوه، ته هلی دنیا به دریژ ایمی بیست و هه شت سالی ره به ق، توند و تیژ ترین جوره چه په له کانی سته میان له گه لدا نواند.

له ثه نجامی ثهمه شدا ثه و سه عیده لاوازه ی که پیشتر ثازاری میشیکی پی هماننه ده گیرا، تالترین ثازار و سه خت ترین دهر دیسه ریی ثه وانی به و ثارامه مهزن و خوّراگری به بنی وینه به قبوول کرد که خوای گهوره له بهرامبهر ازاری سوو کایه تی نابه جنی کانی اهوان پنی به خشیبوو..

خو هدر چهنده خاوهنی میزاجیکی توو په و ههستیکی ناسکه و، هدر به سروشت ترسی تیدا نی یه و، ثیمانیشی به حهقیقه تی نه وه ی که (ثهجه له هدر یه کیکه و ناگز پیت) جور نه تیکی له پاده به ده ری داوه تی.. که چی ثار امی و بی ده نگی یه کی له به رامبه ر نه و ههموو ثاز ارانه وه نواند که نه و په پی مایه ی ترس و بیمن! ته نانه ت دوای چهشتنی شه و هموو جوره ثاز ار و سوو کایه تی کردنانه خو شحالی و شادمانی به یوخی به خشران!

جا حیکمه تیکی شهم دیار دهیه، وهك خوم قه ناعه تی ته و اوم پني كر دووه، بریتی یه لهوهي:

پهیامه کانی نوور، که تهفسیری رِاستییه ئیمانییه کانی قورثانی پیروزن، بو هیچ شتیکی تری جگه له رِهزامهندیی خوای گهوره به کار نههینرین!

چونکه "ئههلی سیاسهت" شوبههی ئهوهیان بلاو کردهوه که گوایا "سهعید" ثایین له پیناوی سیاسه تدا به کار ده هینینت، ثیر بو ثهوهی ثایین نه کرینت به ثامرازی سیاسهت "سهعید" به ند کرا و ثازار درا!

به لام "قهده ری خوای گهوره" له ژیر پهرده ی ثهو فهرمانه سته مکارانه یه ی ثه هلی سیاسه تدا چه ند زلله یه کی سوّز و میهره بانیی له "سه عید" وه شاند، تاکو ثه و "ئیخلاس" ه تینك نه دات که له "په یامه کانی نوور "هوه به ده ستی هیناوه و، پنی و ت:

(نه کهی پهیامه کانی نوور - که ته فسیری راستی یه کانی ئیمانن - بکه یت به هۆکاریک بۆ دەستخستنی سووده که سی یه کانی خوت، ته نانه ت بو که مالاته مه عنه وی یه کانیشت. هه روه ها وریابه! ئه و پهیامانه نه که یت به بیانوویه ک بۆ خۆده رباز کردن له به لا و ئازار و زیانه کان، تاکو ئه و ئیخلاسه

رِاستهقینهیهی که هیزی گهورهی پهیامه کانی نووره له ههموو کهموکوورِی و ناتهواوییهك پاریزراو بینت).

جا ئیستا من قه ناعه تی ته و اوم به وه هه یه که ثه و زللانه چه ند زلله یه کی میهره بانی بوون له لایه ن قه ده ری خو اوه نده وه ثار استه م کران. به لکو به ته و اوی دلنیا بووم له وه ی که هه رکات به ته نها بز کاروباری دو ارز ژی خزم لی بیریم و، ته نها سه رقالی په رستشه تایبه تی یه کانی خزم بسم و، و از له خزمه تگوز اری یه کانم بز په یامه کانی نوور بهینم، یه کسه ر – له م کاته دا – ته هلی دنیا خزیانم به سه ردا زال ده که ن و ثاز ار و ثه شکه نجه م ده ده ن ا

روونکردنهوهی نهم غوونهی چوارهمه به دوا نامهم دهسپیرم که به ناونیشانی: (ههر تهنها حهقیقه ته که دهدویّت) و (۱۰ تایبه ته به روونکردنه وه هوی ناونیشانی: (ههر تهنها حهقیقه ته که دهدویّت) و (۱۰ تایبه ته به به به به به به هوی هوی که نه هلی سیاسه ت له بهر نهوه "سه عید" ده خه نه به ندیخانه کانه وه تاکو نه هی آن ناین بو کاروباری سیاسه ت بقوزیته وه و ، سه عیدیش حیکمه تی نهم کاره تی گهیشتو وه که بریتی یه له چه ند زلله یه کی میهره بانانه ی "قه ده ری خوای گهوره". نیتر دوای نه وه چاو پوشیی له وان کردو وه و ، له حیکمه تی نهو نارامگرتن و خوراگری یه له پاده به ده ره ش تی گهیشتو وه که خوای گهوره په خشیوه.

نموونهي پينجهم:

ثهم سهعیده هه ژاره هه رچه ند پیویستی یه کی له پاده به ده ری به نووسین و خه ت خوشی هه بوو، چونکه و ا ماوه ی حه فتا ساله به و کاره و ه سه رقاله و ، هه ندی جار ناچاره پوژانه دووسه د لاپه په بخوینیته وه و هه ته کانیان پاست بکاته وه .. که چی له گه ل ثه وه شدا هینده شاره زای نووسین و خهت نی یه که منالینکی زیره کی ده سالی له ماوه ی ده روژ دا فیری ده بیت!

⁽١) بروانه: (پاشبهنده کان) لاپهره: (۲۶-۲۹). (وهرگیر)

قهم کاره - له راستیدا - جینی سهرسوو رمانه! چونکه سهعید به ته و اوی له توانا و لیهاتنه کان بی به هره نه بوو. جگه له وه ش، براکانی هه موویان خه تیان خوشه و به باشی و جوانی ده نووسن.

وا ئیستا قهناعه تیکی تهواوم پهیدا کردووه بهوه ی که حیکمه تی مانه وه م به "نیمچه نه خوینده و ار" - لهبه رخهت ناخوشیم - لهم ماوه دوور و دریره ی تهمه غدا، سهرباری ثه و ههموو پیویستی پهشم به نووسین و خهت خوشی، ثه و هه که:

رِوْژگار و زهمانیّك دیّت هیدش كه هدیّز و توانا و بسههره كهسسی و جوزئییه كان ناتوانن بهرهنگاری هیرشی دوژمنه سامناكه كان ببنهوه.

له و روز گاره دا "سه عید" به و په ری گهرمو گوری به دوای که سانی کدا ده گه ریّت که به هره ی خهت خوشی یان هه بیّت، تاکو له گه ن خوی له خزمه تی کی گشتی و هه مه کی و به هیز دا به شداریان بکات و ، پیکه وه هه زاران پینووس پیک به پینن که نه و خزمه ته که سی و جوزئی یه بگورن به خزمه تیکی همه کی و گشتی و به هیز . چونکه هه موویان – به وینه ی کوبوونه و هی هموا و رووناکی و ناو – له ده وری نه و "توو"ه کوده بنه و ه یارمه تیی نه و دره خته مه عنه وی یه ده ده ن د.

ئنجا جگه لهم حیکمه ته، حیکمه تیکی تر لهم کاره دا هه یه و مرؤف به ره و خزمه تی ئیمان ده داته به ر، ئه ویش بریتی یه له تو اندنه و هی خزویستی یه که ی له ناو حه وزی به پیت و پیروزی کومه لدا، به وینه ی تو اندنه و هی قالبی سه هول له ناو دا. تاکو ثیخلاسی راسته قینه و بیگه رد به ده ست بهینیت.

ئەمەش حىكمەتىكى ترە و بۆ خزمەتى ئىمان دەمانداتەبەر.

الباقي هو الباقي سهعيدي نوورسي

پنرستی بابه ته کان

<u>لاپەرە</u>		بابه <i>ت</i>		
		تىّبىنىيەك		
		هەندى لە واتاكانى تەحيات		
۱۸		همموو شتيك نيشانهي لهسهر بهديهينهر تيداي		
۲٦		هزکارهکان چین؟		
٣.		ثیعجاز له شتانی ثاسایی و لهگهل راهاتوودا		
		سه رنجیکی "یه کتاناسی" له وشهی: (هُوَ)دا		
و ع		روانین بۆ بەدىھینراوانى خواى گەورە		
		شیکردنهوهی میرووی ژیانی دانهر		

* * *

مفتاح لعالم النور

فصول مستلة من (كليات رسائل النور) التي ألفها:
الأستاذ بديع الزمان سعيد النورسي
ترجمها من التركية إلى العربية:
الأستاذ إحسان قاسم الصالحي
نقلها من العربية إلى اللغة الكردية:
فاروق رسول يحيسى
الطبعة الأولى – بيروت

٣٣٤ ١هــ/٢٠١٢م

خوينهري بهريز!

ئهگەر دەتەرىت بزانىت كە:

- مهموو شتیک "نیشانه و بهلگه"ی لهخو گرتووه لهسهر "بهدیهیّنهر"؟
- منه گهر پهرده لهسهر "شته ناساييه كان" لابدريّت دهرده كهويّت ههموويان "نائاسايين" و، له توانستيّكهوه سهر چاوهيان گرتووه كه لاسايي ناكريّتهوه؟
- توخه کانی دهوروبهر به چ شیوه یه گه "توانستی خوایی" دهناسینن؟
- تیروانینمان بۆ "بهدیهینراوان" دهبی چۆن بیت تاکو وانهی
 "ناسینی خوای گهوره"یان لسی فیر ببین؟

ئەوا فەرموو لــه كەشىكى ئارامدا ئەم چەند لاپەرەيە بخوينەرەوە.

